CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"NARROW IS THE WAY, WHICH LEADETH UNTO LIFE." Matt. 7 : 14

OCT. 31st, 1958 - No. 369 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

VAN PAUS TOT PAUS

door Rev. K. Hart

Er is een paus gestorven. Na bijna 20 jaren de "stoel van Petrus" bezet te hebben, is Pius XII tot zijn vaderen verzameld. De troon was even vakant, maar een ander neemt zijn plaats weer in; Rome gaat voort van paus tot paus. Of zoals ze het zelf zeggen: De paus is dood, leve de paus!

De koppen in ons dagblad en de vele prenten in de weekbladen hebben het pausdom in de laatste dagen dichter in onze gezichtskring gebracht. Laat die wisseling van pausen mede een aanleiding zijn om bij de herdenking der Reformatie ook in ons blad aandacht te besteden aan Rome. Om ons even af te vragen: hoe lopen de frontlijnen in de wereld om ons heen? Hoe liggen de verhoudingen ten opzichte van de pauselijke troon?

* * *

Pius XII heeft als een mens die zijn tijd verstond geen gelegenheid onbenut gelaten om het pausdom te maken tot een bruikbaar apparaat om invloed te oefenen in de moderne samenleving. Door diplomatendienst en door zendingsijver, door encyclieken en boodschappen, heeft deze begaafde mens het Vaticaan gemaakt tot een internationaal centrum van meer dan gewone betekenis. Rome heeft weer meegesproken in de benauwde jaren die achter ons liggen; een diepgeschokte wereld luistert naar die stem; voor steeds meerdere millioenen wordt dit woord gedragen door het hoogste gezag op aarde, geeft leiding en richting aan hun leven.

Het is niet om de lof van het pausdom te zingen, we zijn daar wel heel ver van verwijderd, maar wel om feitelijkheden te constateren waar we mee moeten rekenen, wanneer we Rome zien als een remmende macht in het demoralisatieproces waaraan mensen en volken ten prooi zijn gevallen. Niet alleen om het duidelijke en krachtige verzet tegen alle totalitaire machten, die moesten botsen tegen haar eigen totalitair systeem, maar ook om wat de roomse stoel te zeggen had in het leven van de enkele roomse mens. Over de zonde van kinderbeperking en de gevaren der televisie, over damesmode en vrouwenarbeid, over atoomwapenen en arbeidersbeweging. Afgezien van geestelijke achtergronden is er veel in wat Pius XII te zeggen had dat onze instemming kan hebben, veel ook dat het ontbindingsproces van de moderne samenleving moet hebben geremd.

* * *

Wie eenzijdig z'n aandacht richt op de bovengenoemde kant van Rome's optreden, wie dus alleen let op de behoudende tendenz in de roomse moraal ook wanneer ze haar invloedrijk woord spreekt in de moderne samenleving, begeeft zichzelf in de verleiding om te verlangen naar een bondgenootschap met Rome. Hij loopt gevaar om in roekeloze voorbarigheid zijn gevechtswapenen tegen Rome om te gaan smeden in verkeersmiddelen met Rome.

Er zijn in het kamp der Reformatie, die in die strik gevallen zijn. Geïmponeerd door de vaak gezonde taal van Rome op zedelijk terrein, bekoord door de mogelijkheid om samen te werken op politiek of sociaal terrein, konden zij maar node zien dat de strijd tegen Rome vanuit de Schrift met kracht werd volgehouden. In hun eenzijdigheid hebben zij zich vergist. Zij vergaten dat bij Rome ook het tijdelijk en plaatselijk compromis alleen geoorloofd is als middel om tot het uiteindelijke doel te komen: de suprematie, de opperheerschappij van de pauselijke troon. Ook het bondgenootschap is slechts een phase in de strijd van de alleenzaligmakende kerk, die geen ander naast zich kan en mag verdragen.

Dit alles is niet geschreven om te waarschuwen tegen alle samenwerking met Rome. De historische noodzakelijkheid heeft zich in het verleden voorgedaan en kan gemakkelijk weer naar voren komen om in de strijd voor gerechtigheid en zedelijkheid de handen ineen te slaan met hen die hun bevelen krijgen uit het Vaticaan; we zijn daar niet bang voor.

Waar we wel bang voor zijn is de oppervlakkige eenzijdigheid van hen, die zich op de klank van enkele vertrouwenwekkende uitspraken gevangen geven en weerloos worden. Zij verloochenen hun kracht ten bate van een Rome dat zichzelf nooit verloochent.

Eenzijdigheid in de beoordeling van het pausdom leidt òf tot een negatief antipapisme dat z'n kracht vindt in roddel en verdachtmaking, òf tot een blinde kameraadschap, die de strijd verzaakt. Ter voorkoming en ter genezing van deze beide houdingen zal een waakzaam calvinisme moeten blijven studeren, opdat het de wegen en de motieven van Rome zal vermogen te herkennen in haar moraaluitspraken èn in haar dogmavorming, in het diplomatieke verkeer èn op de zendingsvelden.

Van een verschraald protestantisme, zoals we dat om ons heen ontmoeten, is deze positieve houding niet te verwachten. Het mist de belijndheid en de profetische kracht der Reformatie en zoekt veelal z'n heil in een onvruchtbaar antipapisme. Leun op die rietstaf nooit.

* * *

Een totaalbeeld te geven van Rome gaat de mogelijkheden van een weekblad-artikel te boven, want haar activiteit en belangstelling zijn veelzijdig. Haar optreden is totalitair; er is immers geen duimbreed waarvan deze aanmatigende "koningin" niet zegt: die is mijn!

Maar enkele dingen mogen we niet vergeten. Daar is b.v. haar zendingsijver. Dat ze bij het missiewerk in het ontredderde Oosten de arbeid der protestantse zending ontkent en miskent, is het ergste niet. Het aanstotende is dat ze bij haar keuze van zendingsterreinen zo'n voorkeur toont voor die velden waar anderen geploegd en gezaaid en de eerste oogst binnengehaald hebben, om juist daar op die toebereide bodem haar triumfen te gaan vieren.

(Vervolg op. pag. 2)

Across the rugged countryside of Northern Ontario, over hills and under rivers, the Trans-Canada pipeline is being laid simultaneously in a number of "stretches" or sections. This photograph shows laying of the 30-inch pipe near North Bay. (See also page 7.)

VASTHOUDENDHEID OF COMPROMIS

Buitenlands Overzicht door Prof. Mr. L. W. G. Scholten

In de politiek gaat het vaak om de vraag, of het gewenst is zich vasthoudend te betonen, dan wel tot een compromis bereid te zijn.

Wij zien dat in de eerste plaats in het optreden van De Gaulle. Enkele maanden geleden hebben wij uitvoerig gehandeld over de doeleinden, die De Gaulle nastreefde bij zijn staatshervorming. Kort gezegd ging het over het scheppen van een instantie, die zich weet te doen gehoorzamen. Er moest leiding komen in de Franse staat. Maar tegelijkertijd verkondigde De Gaulle steeds, dat hij democraat was en democraat bleef. Vandaar, dat hij rustig kon beloven, dat de bevolking der Franse gebiedsdelen met het uitbrengen van haar stem tegelijkertijd beslissen kon over het al of niet loslaten van de band met Frankrijk. Maar indien het een neen zou zijn, betekende dit meteen, dat Frankrijk onmiddellijk alle hulp zou staken.

Men weet, dat bij de volksstemming een zeer groot percentage van de stemmen de voorgestelde grondwet heeft goedgekeurd. Slechts in Frans Guinea wenste men algehele zelfstandigheid en men heeft daar, geheel democratisch dus, zijn zin gekregen. Maar zelfs in Algerië heeft een onwaarschijnlijk groot gedeelte der kiezers de grondwet van De Gaulle goedgekeurd. En daardoor kwam met te meer helderheid de vraag naar voren, hoe De Gaulle deze macht zou gebruiken. Zou hij democraat blijven, dus uitgaan van een leiderschap, dat bleef binnen de grenzen van de wet? Of zou hij tot een compromis komen met de groep, die met buitenparlementaire middelen De Gaulle aan de macht heeft geholpen?

Een sterk gezag

Men weet thans het antwoord. De Gaulle heeft bevel gegeven, dat militairen hun medewerking aan staatkundige verenigingen hebben te staken. Dit sloeg vooral op de comitees voor algemeen welzijn, die in Algerië, mede door hun betrekkingen met militairen zo grote invloed hadden kunnen uitoefenen. Zoals de zaken nu staan, terwijl wij dit schrijven, betekent dit, dat De Gaulle geen compromis aangaat, maar dat hij vasthoudt aan de democratie, die hij heeft verdedigd. En het schijnt daarbij, dat de Algerijnse militairen, zij het ook tandenknersend, zich aan dat bevel hebben onderworpen. Al zou dit wellicht een nederlaag lijken vooral voor de parachutistengeneraal Massu, toch is het in wezen een overwinning voor hen zelf. Immers het grote gebrek in het bestuur van de vierde republiek was, dat de regering zich niet wist te doen gehoorzamen. Indien de militairen thans zelf het voorbeeld geven van gehoorzamen aan het gezag, ook waar men de inhoud van het bevel eigenlijk niet goedkeurt, kunnen zij met te meer kracht onder De Gaulle aandringen, dat dit sterke gezag ook door anderen wordt geëerbiedigd.

Betere verhoudingen

De Gaulle heeft dezelfde vraag moeten beantwoorden ten opzichte van Algerië. Gedurende de laatste weken is een golf van terreur door Frankrijk gegaan, welke werd uitgeoefend door een groep Algerijnen. Tegenover terreur bestaat maar een middel, dat is een krachtig optreden van de regering. Elke tegemoetkoming werkt hier verkeerd.

Het is thans gebleken, dat De Gaulle en de onder zijn leiding belaste bewindslieden, die verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde en rust, hier van geen compromis willen weten. Zij hebben maatregelen genomen, die onder de vierde republiek ondenkbaar waren. Maar het resultaat is reeds zichtbaar. Vrijwel overal is de orde hersteld.

Bovendien schijnen de verhoudingen in Algerië zelf ook te verbeteren. Het is zelfs voor een gehard volk onmogelijk zich blijvend te verzetten tegen de moderne oorlogstactiek. En zo moet het voor tal van Algerijnen duidelijk zijn geworden, dat het verstandiger is de aanbiedingen van De Gaulle te aanvaarden, dan te blijven vasthouden aan de eis van algehele onafhankelijkheid, onder uitschakeling van de beheersende invloed der Franse kolonisten. Indien De Gaulle zich had laten verleiden tot concessies inzake dit onafhankelijkheidsstreven, zouden de Algerijnen dit nooit hebben erkend. Bovendien schijnt de uitroeping van de onafhankelijkheid niet de steun te hebben ontvangen van andere landen, die men er van had verwacht. Ook komt in Tunesië het gezond verstand boven, nu men ziet, dat een nauwe band met de Arabische Liga gaat betekenen, dat ook de landen in Noord Afrika onder het gezag van Nasser zullen komen. Vooral Bourguiba is hiertoe niet bereid. Daarvoor is hij te nauw in contact geweest met de voordelen van de westerse beschaving.

Zo is ook zijn conflict verklaard

(Vervolg op. pag. 2)

CARDINAL LEGER ARRIVES FOR CONCLAVE

In Vatican City, Paul Emile Cardinal Leger of Montreal, examine wooden balls that will be used at the conclave of cardinals for the election of a new Pope. By drawing balls, cardinal "tellers" are chosen who check ballot sheets filled in by the cardinals. Cardinal Leger and James Cardinal McGuigan of Toronto will represent Canada at the conclave. Non-Italians outnumber Italian cardinals, 35 to 17.

The best advice for the speechmaker is: keep it short!

CICERO

Voor de 16e maal werd in Oakville, Ont. de all-Canadian Holstein Auction Sale gehouden. Voor 66 stuks vee, die op deze bijzondere veemarkt verhandeld werden, was de totaalopbrengst $ 54,050. De hoogste prijs werd door de 24-jarige Russell J. Litt van Walkerton, Ont. betaald voor een stier van J. J. E. Mc Cague te Alliston, Ont. Dit dier werd verkocht voor $ 2100. Deze jaarlijkse verkoop van kwaliteitsvee wordt geregeld bezocht door handelaren uit het buitenland. Ook deze keer waren er kopers van over de grenzen, zelfs uit Mexico en Zuid Amerika.

DE KOEIEN VAN DE BOER

De "gestolen Holsteins" waarvan we drie weken geleden berichtten, dat ze toch niet gestolen waren, zijn naar het oordeel van eigenaar De Boer toch wel gestolen. Ze zijn inderdaad na korte tijd teruggevonden in een ander stuk land, maar bepaalde tekenen schijnen er op te wijzen, dat er op z'n minst van een poging tot diefstal sprake geweest is. In elk geval, het happy end blijft er even happy om voor de eigenaar, die ze allemaal weer achter draad heeft.

Van Paus tot Paus

(Continued from page 1)

Wie speciaal het levenswerk van Pius XII wil overzien, mag vooral niet voorbijzien de kracht waarmee hij het specifiek roomse dogma naar voren gestoten heeft: de plaats die de mens inneemt in het werk der verzoening.

Door als Goddelijke waarheid af te kondigen het dogma van de lichamelijke opame van Maria ten hemel, heeft deze paus met grote nadruk onderstreept dat de mens het zeer ver brengen kan in het zelf doen, in zijn coöperatie met de Christus ter verlossing. Het is de zondeval van Rome dat ze de Verlosser steeds meer in de schaduw plaatst en lichtkransen vlecht om de hoofden van mensen; door deze Pius werden ze bij tientallen heilig verklaard.

Het moet weer worden gezegd: Dit konsekwente en doelbewuste pausdom wordt niet in z'n loop gestuit door een protestantisme, dat op andere wijze dezelfde zonde begaat; dat de mens niet ontdekt aan zijn totale verlorenheid voor God en zo de genade verduistert.

* * *

Hoe lopen de fronten? Protestanten aller landen verenigt u?! Het zou wat! Het schijnt soms meer aan te bevelen om met de afgezanten van de paus op één podium te gaan staan getuigen tegen hen, die de Godheid van de Zaligmaker loochenen en zo de grondslagen van het Christendom wegnemen.

De fronten worden steeds duidelijker; het verzet tegen de prediking der souvereine genade komt niet van één zijde. Maar al wordt de gemeente, die in eenvoudige trouw aan het Woord haar Koning tegemoet leeft, steeds eenzamer, zij blijft vasthouden de troost van het lied der Reformatie: Ons staat een sterke Held terzij. Die Held gaat voort van kracht tot kracht.

Intussen gaat Rome voort van paus tot paus. Tot op die dag waarop de Heer der geschiedenis verschijnen zal in Zijn oordelende kracht. Dan zal de pauselijke troon ineenstorten. Niet vanwege een enkele constructiefout, maar vanwege die ene denkfout die het geheel beheerst: dat er in Zijn kerk een troon zou staan, anders dan van Hem aan Wie alle macht gegeven is. Tot zolang moge het zwaard des Geestes machtig zijn in de handen van hen die waarachtige troost en kracht tot de strijd putten uit Zijn belofte: Zie, Ik ben met u alle de dagen.

BUITENLANDS OVERZICHT

(Continued from page 1)

in de vergadering van de Arabische Liga, welk conflict geleid heeft tot een scherpe scheiding tussen Tunis en de Verenigde Arabische Republiek. En zolang Tunis niet genegen is de band met Egypte nauwer toe te halen, is er ook weinig kans, dat Algerië voldoende steun krijgt uit de landen van de Arabische Liga.

China en Formosa

Eigenaardig is, dat men in het Verre Oosten ook moet kiezen tussen vasthoudendheid of compromis. Wij hebben vroeger reeds uiteengezet, dat de eilandjes voor de Chinese kust voor de verdediging van Formosa, dus ook voor de handhaving van de Amerikaanse defensiekring van weinig gewicht zijn. Voor Tsjang-kai-Tsjek waren zij echter psychologisch en strategisch wel van betekenis, zoals zij ook psychologisch voor het Rode China van belang waren.

Het juist onderscheiden van deze verschillen had de Amerikanen moeten leiden tot voorzichtigheid in het voeren van hun politiek. Zij hadden ook in de huidige verhoudingen moeten vasthouden aan het vorige verdrag, dat wel de aanvallen op de Piscadores en Formosa zelf, maar niet de aanvallen op deze kusteilanden zonder meer als aanleiding tot ingrijpen kon gelden.

Geleidelijk heeft dit inzicht zich bij de Amerikanen baan gebroken. Vandaar hun aanbod in Warschau besprekingen te beginnen. De bedoeling was, dat zij konden geraken uit het slop, waarin te grote vasthoudendheid hen had gemanoeuvreerd. De Amerikanen konden hier gemakkelijk tot een compromis komen, omdat zij door hun concessies hun positie niet verslechterden.

Voor Tsjang-kai-Sjek was dit echter een bittere pil. Vandaar dat niet alleen de Amerikaanse leider van de defensie, maar ook Dulles zelf met hem besprekingen hebben gehouden. Want ook moet men nog rekening houden met de mogelijkheid, dat te eniger tijd Mao Tsje Toeng en Tsjang-kai-Sjek tot overeenstemming komen, wanneer de gemeenschappelijke afstamming het gaat winnen van de ideologische verschillen. Dan zou de Amerikaanse strategie voor een zeer moeilijke beslissing komen te staan.

Ook Engeland

Op Cyprus staan de Engelsen voor dezelfde vraag. Maar hier wordt het antwoord nog moeilijker omdat het hier niet gaat tussen twee partijen, maar tussen drie partijen, de Engelsen, de Grieken en de Turken. De Britten zijn daarbij tevens de verdedigers van een belang, dat ook een beslissende rol speelt bij de handhaving van het bestaan van Griekenland en Turkije tegenover de Russische dreiging. Misschien zal deze omstandigheid mede helpen een oplossing te brengen, die dan noodwendig het karakter moet hebben van een compromis.

(Welwillend afgestaan door De Christenvrouw).

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

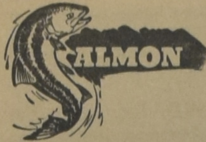
Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst.
In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. C. Witt.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze e.a,

INDIANS AND SCIENTIST HOPE FOR RETURN OF

MOOSONEE. - Far up the shores of James and Hudson Bay, experts of the Ontario Department of Lands and Forests are waiting anxiously to determine whether "the salmon will come back." Within the next week or two, the results of an experiment begun four years ago may be determined. Or, the experts hope, there'll be at least some indication that the salmon planted in the far-northern streams back in 1954 have survived the transition from Pacific water to those of northern Ontario.

The experiment began when the Ontario Government, in an effort to assist Indians of the far north, obtained one million eyed chum salmon eggs from the state of Washington. Part of the shipment was planted in the eyed egg stage in the Winisk and Mishamattawa Rivers of the Hudson Bay drainage. The remainder was cultured to the early fingerling stage at the Port Arthur hatchery operated by the Department and then planted in the Attawapiskatt River, a tributary of James Bay.

The salmon—chum salmon—are not considered game fish but rather as a commercial variety and it was hoped that the Indians, who for a time worked on radar lines in the north but were then more or less at a loose end in terms of employment, might fish the salmon commercially.

The tiny salmon were planted in the rivers in the hope they would, after working their way into salt water, return to the streams in which they were planted, as they do in other waters. The return period is set at anywhere from three to six years. This is the fourth year; up to date there have been no indications the salmon have survived. Within a very short time now, ice will cover the northern streams and the research crews will have to be brought from their isolated posts before freeze up. One of the major questions is: Are the northern waters of Ontario too cold for the salmon to survive?

In any event, the scientists, with the Indians from the area, are now placing and lifting nets daily in the tributary waters. At the time the experiment began, the Department experts said: "It will probably be some time before we can fully assess the results and efforts being devoted to this project. However, if the Pacific salmon can thrive and propagate in the Hudson and James Bay areas and the adjoining watersheds, a new source of food will have been provided. Residents of the area, mostly Indian trappers, rely on trapping at present for their livelihood. The added salmon fishery, if on a commercial scale, would greatly benefit the Indians and the present standard of living in the area.

HERVORMINGSDAG

En nog Rooms?

Op 31 October denken wij aan een gebeurtenis in lang vervlogen dagen, die wij de naam geven: Begin der Kerkhervorming. In de Rooms Katholieke kerk wordt ditzelfde feit genoemd het begin der Kerkverwoesting, zondige verscheuring van het lichaam van Christus.

Door deze diepe tegenstelling in waardering worden wij ons bewust van een kloof zonder brug, die er ligt tussen Rome en Reformatie. Het is wel niet meer zo, dat men in de R.K. kerk Luther als een onzedelijk wellusteling voorstelt, die het in de reine Kerk niet langer kon uithouden. Nee, hij heeft thans algemeen erkenning als een religieus genie.

Maar er is een veel diepere reden voor het conflict met Rome. Het verschil komt speciaal tot uiting in de beschouwing van de mens in het proces van zijn verlossing. Rome verwerpt de leer van de radicale verlorenheid van de mens in zonden en misdaden als "zonde-pessimisme". In zijn boek: Het Gesprek zegt de R.K. hoogleraar Brom: "Het kwaad laat snaren springen in plaats van trillen, het kan de goddelijke lier niet breken en de harmonie van het leven niet vernielen." (p. 139). Welnu, wie zo optimistisch denkt over de val, die kan ook de verlossing gaan beschouwen als een handeling of proces, waarbij de mens actief en co-operatief met God meewerkt. Terwijl wij in navolging van de Hervormers zeggen, dat de rechtvaardige (alleen) uit het geloof zal leven, wordt in de Roomse kerk de mens ingeschakeld bij de verlossing en dit stijgt ten top in de Mariaverering.

☆

Het moge ons onwaarschijnlijk voorkomen op het eerste gezicht, maar deze gedachte van menselijke co-operatie, van onze medewerking in onze verlossing is de grote verzoeking waaraan ieder christen blootstaat. Het zit ons van kindsbeen af aan in het bloed, om het zelf te doen en we voelen er niets voor om "genadebrood" te eten. Zo gezien is de mens dus van nature geneigd Rooms te worden, althans Rooms in zijn gedrag en handelingen. Dat zit ons allen in het bloed en dat is, menselijk gezien, ook de reden, waarom de kerk van de apostelen zo spoedig afweek van Paulus' woorden: Ik heb mij voorgenomen, niets anders te weten dan Jezus Christus en Dien gekruisigd. Reeds in de tijd van de catacomben en vervolgingen begon men met heiligenverering en kocht men de doodgravers om, in de hoop, een plaatsje op het kerkhof te krijgen aan de voeten van gestorven heiligen. En zo is de kerk afgegleden in een eigenwillige godsdienst. Het was een groot wonder dat de Reformatie mogelijk werd, een terugkeer tot het oorspronkelijke Evangelie.

☆

Van de beroemde Engelse kardinaal Newman, die in de vorige eeuw terugkeerde naar de "moederschoot der kerk" is het bekende woord: "to be deep in history, is to cease to be a protestant". Wel een bewijs dus, dat in de geschiedenis de kerk al snel is afgeweken van de leer der vrije genade. Maar die leer werd hervonden en kreeg nieuwe, wereldwinnende kracht door de dienst van Luther, Calvijn en Zwingli en andere hervormers. Het is goed, dat wij daar telkens weer aan denken. En dat wij ook bedacht zijn op het gevaar, de verzoeking om Rooms te worden, om er zelf iets aan te willen doen, om op te houden "genadebrood te eten".

Als wij gelijk de oudste zoon in de gelijkenis willen dienen om te verdienen, maken we van het Vaderhuis een werkhuis, van het Evangelie een stuk moraal en van het goddelijke genade en vergeving een stuk menselijke training en prestatie. Met een variatie op kardinaal Newman's woorden zeggen wij: Diep in het Evangelie zijn is ophouden rooms te zijn.

Ad. O.

Zuid-Afrikaanse kerken zoeken eenheid

Op 6 Augustus kwamen te Potchefstroom vertegenwoordigers bijeen van de drie grote Afrikaanse kerken om de wenselijkheid te bespreken van de oprichting van een interkerkelijke commissie, die in tegenstelling met de reeds bestaande commissie breder van opzet en meer representatief moest zijn. Ter vergadering kwam het tot de oprichting van bedoelde commissie, waarbij werd uitgegaan van een door "Die Gereformeerde Kerke" opgesteld stuk, dat als volgt luidde:

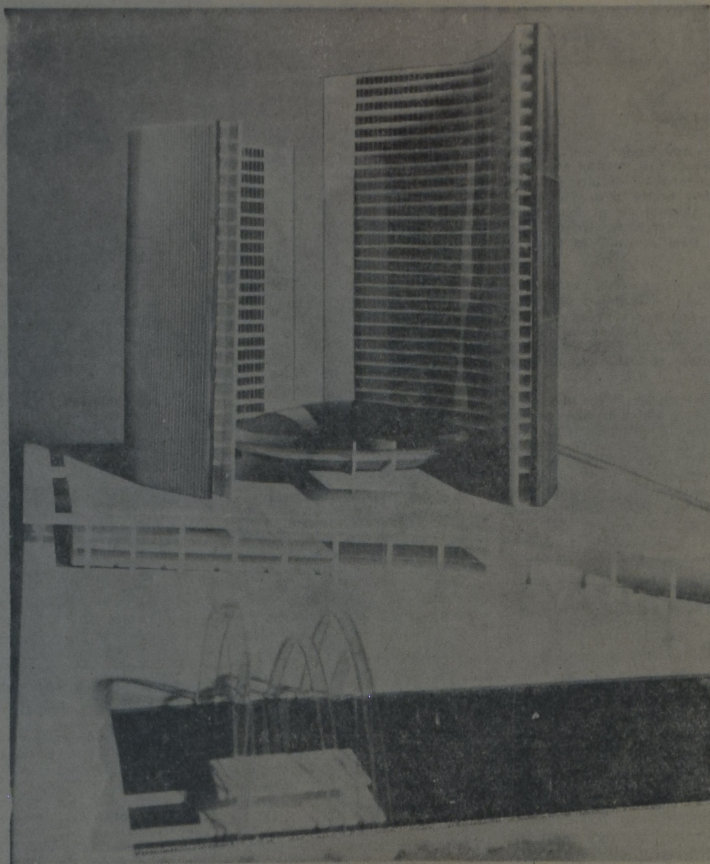
"De verschillende kerken moeten niet gezien worden als aanvullende delen van een geheel, maar als stukken van een gescheurd lichaam (vgl. Calvijn Inst. IV, 1, 2). Dit betekent niet dat het lichaam van Christus gescheurd is. De eenheid van de kerk als het mystieke lichaam van Christus is een werkelijkheid, maar de eenheid van de zichtbare kerk is een goddelijke eis en opdracht. Hieruit vloeit de roeping van de kerk voort om die dingen die scheiding brengen, met elkaar broederlijk onder ogen te zien om op deze wijze tot één kerkverband te komen."

Joodse Christenen blijven Joods

Het uitvoerend comité van de International Hebrew Christian Alliance, dat onlangs in Zwitserland bijeen kwam, heeft een verklaring uitgegeven, die als volgt luidt: "dat dit Comité als vertegenwoordiger van Joodse Christenen uit de gehele wereld nadrukkelijk verklaart, dat Joden die Jezus Christus als Verlosser en Heer hebben aangenomen en gedoopt zijn in de Christelijke Kerk, hierdoor niet hebben opgehouden Joden te zijn, maar een wezenlijk deel van hun volk blijven. Ieder lid van de International Hebrew Christian Alliance beschouwd zichzelf als Jood, houdt van zijn volk, is trots daaruit te zijn voortgekomen en voelt zich verplicht het te dienen. Speciaal Joodse Christenen in Israël verklaren zich in alle opzichten trouw aan de Staat waarin zij leven en waartoe zij behoren."

VERENIGDE STATEN — In een 42 etage hoge wolkenkrabber in aanbouw te Dallas, Texas, zal op de 39ste etage een kapel worden aangebracht "voor iedereen die een moment van vrede zoekt op een drukke dag".

TORONTO'S NIEUWE STADHUIS

Toronto krijgt een nieuw stadhuis.

Bij de laatste gemeentelijke verkiezingen hechtten de kiezers van deze stad hun goedkeuring aan een uitgave van maximaal $18.000.000 voor dit nieuwe gebouw en de gemeenteraad van Toronto besloot een internationale prijsvraag uit te schrijven voor het ontwerp. Een internationale jury werd bij elkaar gebracht en er werd een gedetailleerde lijst opgesteld van eisen waaraan voldaan moest worden.

Er kwamen 520 inzendingen binnen van vooraanstaande architecten uit vele landen. Hieruit werden er 8 gekozen en aan deze mensen werd een kans gegeven hun plannen verder uit te werken.

Na lang wachten werd het besluit van de jury bekend gemaakt: de winnaar was Viljo Rewell, een acht-en-veertigjarige Finse architect, wiens ideeën onmiddellijk de aandacht van velen in Toronto trokken.

Maar 1958 is weer een verkiezingsjaar. Vele politici vinden dat dit geen goed ogenblik is om veel geld uit te geven. Een van Toronto's dagbladen verzocht het publiek hun goed- of afkeuring van het ontwerp in te zenden. (Dit is natuurlijk een bedenkelijk verzoek, aangezien mensen met bezwaren eerder geneigd zullen zijn te schrijven, dan diegenen die het ontwerp mooi vinden of geen uitgesproken voorkeur hebben.)

Het ontwerp van Rewell bestaat in principe uit twee gebogen schelpvormige gebouwen van ongelijke hoogte die aan weerszijden van een laag, met glas overdekt centraal gebouw staan, dat de toekomstige raadszaal zal huizen.

Een onderdeel van de voorwaarden van de prijsvraag was, dat de winnaar $5000 zou ontvangen boven en behalve de $2500 die de acht besten hadden ontvangen. Men schatte dat zijn totaal honorarium meer dan $1.000.000 kon bedragen.

Een groot gedeelte hiervan zal hij echter moeten gebruiken om kosten te dekken. Hij moet een Canadees architecten bureau in dienst nemen, dat hem zal assisteren met het toezicht op de constructie; bovendien zal hij met zijn familie en zijn kantoor naar Toronto moeten verhuizen gedurende de bouw.

Men verwacht niet dat voor 1960 met bouwen begonnen kan worden; Mr. Rewell zal hier voordien geruime tijd moeten doorbrengen. Nadat hij de consulterende bureaux, tekenbureau en de diverse experts betaald heeft, zal hij blij mogen zijn als hij $100.000 overhoudt, en dat zal tenminste 5 jaar duren.

Met andere woorden, Mr. Rewell zal zeer waarschijnlijk persoonlijk niet meer dan $20.000 per jaar krijgen voor zijn werk, een aanzienlijk bedrag voor een ieder maar waarschijnlijk niet meer dan hij verdiend zou hebben wanneer hij thuis gebleven was en flatgebouwen had ontworpen.

Men zegt dat de prijsvraag voor het stadhuis een stap in de goede richting voor internationalisme is geweest en dat het er toe zal bijdragen Toronto tot een nog meer cosmopolitische stad te maken. In ieder geval heeft de wereld over Toronto gehoord als gevolg van deze prijsvraag, en de voordelen zullen dus wederkerig zijn.

De inzendingen voor de prijsvraag kwamen uit een groot aantal landen — waaronder een aantal van achter het IJzeren Gordijn. Omdat de inzendingen slechts genummerd waren en geen identificerende kenmerken hadden, was de jury zich tot aan haar laatste keuze niet bewust, waar de inzendingen vandaan kwamen en wie de inzenders waren.

Het nieuwe gebouw zal het hoogste in de stad zijn, en zal de sfeer van het Civic Square bepalen — maar het gebouw zal radicaal afwijken van de bijna stereotiepe kubusachtige of doosachtige wolkenkrabbers die zo karakteristiek zijn voor onze noord amerikaanse steden. De twee slanke halve manen waaruit het gebouw zal bestaan, zullen de raadskamer met beschermende gratie ontvangen, die, volgens de mening van het Italiaanse jury-lid, Dr. Ernesto Rogers, de tradities van de democratie uitdrukt.

Het gebouw zal verrijzen temidden van een Civic Square met plantsoenen, met een grote vijver er voor, die gedurende de wintermaanden waarschijnlijk een openbare ijsbaan zal worden.

De eerste indrukken van de burgemeester en de leden van het City Council waren bijzonder gunstig, ondanks het radicalisme van het ontwerp en er werden weinig ernstige klachten gehoord over het feit dat niet een Canadees winnaar werd.

Deze gebeurtenis kenmerkt Toronto meer dan ooit als een stad van de wereld.

Een stad in cijfers

Toronto betekent voor vele mensen verschillende dingen. Het is beton en chroom, gordijnen en aluminium, parken en parkeerplaatsen; gelui van kerkklokken en geloei van sirenes, een geestelijke op de kansel en een dronkaard in de goot. 't Is nouveaux riches en vergane glorie, privé-clubs en vervallen herenhuizen, nette buitenwijken en stinkende achterbuurten.

't Is de Beurs aan de uit graniet opgetrokken Bay Street en de veemarkt met zijn plattelandsluchtjes aan de andere kant van de spoorlijn; een wolk van blauwe uitlaatgassen en scheldpartijen bij verkeersopstoppingen; ponten in de baai en badgasten op het strand; ziekenhuizen en scholen; koppelaars en prostituées; harten en bloemen.

Er is een overvloed van politici. Een uniek systeem van gemeentelijk bestuur verenigde 25 gekozen bestuursorganen tot Metropolitan Toronto — meer politici per inwoner dan waar andere steden zich over kunnen verheugen of beklagen.

Voor het meisje dat graag winkelt is het een stad van mooie winkels en mooie kleren. Voor de kunstliefhebber is het een stad met pretenties en beloften, terwijl een ijshockeystadium het wérkelijke paleis van de plaatselijke cultuur vormt.

Voor de stadsarchitecten is het een hopeloze chaos van overdrukke nauwe stadsstraten, een voortdurend tekort aan groen en parken. Voor advocaten is het de zetel van grote maatschappijen, de zetel van de provinciale regering en van het provinciale Supreme Court, en de woonplaats van mensen die in moeilijkheden geraken.

En voor de New Canadians is het een mecca, de stad waar de meeste van hun familieleden en vrienden heengetrokken zijn. Voor de zieken is het een medisch centrum met een internationale naam. Voor hen die wetenschap en waarheid zoeken, zijn er velerlei soort centra. Voor hen die plezier zoeken, de losbol en het fuifnummer, de "fast-buck boys", ieder vindt er iets van zijn gading.

Voor de statisticus is het weer iets geheel anders. Hoewel hij niet zoals de schilder hoeken en vlakken, schaduwen en kleuren van de stad ziet, is hij toch op zijn gebied een kunstenaar. Hij creëert zijn beeld met behulp van op de juiste manier gerangschikte getallen.

Dit is dan het beeld dat de statisticus krijgt van Toronto en de plaats die zij in het land inneemt.

't Is een voorstelling van een stad die rijk is, cosmopolitisch, ouder wordend, vruchtbaar, duur, overbevolkt en zondig. Een stad waar het sterftecijfer hoger ligt — speciaal door hartziekten en hoge bloeddruk — dan in de rest van het land.

In Januari was de bevolking van Canada 16.860.000; de bevolking van Metropolitan Toronto was 1.430.000 of 8,5% van de totale bevolking.

Het nationale geboortecijfer voor 1957 was 28,6 geboorten per 1000; in Toronto was dit 10 per 1000.

In 1956 had Metropolitan Toronto 70.209 van de 779.825 personen in Canada boven de 70 jaar — 9% van het totaal.

Zij had ook 137.724 van de 1.983.563 kinderen tussen de 0 en 4 jaar — 7% van het totaal.

In het belastingjaar 1956-57 betaalden de inwoners van Toronto $387.000.000 aan personele belastingen — 25% van de bijdragen van het gehele land.

De $401.940.000 die voor "corporation tax" betaald werden voor hetzelfde district, vertegenwoordigde 30% van het totaal.

In 1956 bezat Canada 33.360 belastingbetalers met een inkomen van $15.000 of meer. Toronto had er 8.780, oftewel 26% daarvan.

In Maart bedroeg het totale aantal werklozen in Canada 590.000, waarvan 38.000 — 6,4% — in Toronto.

15,7% van alle werkende personen in Canada wonen in Toronto.

Het gemiddelde weekloon voor Toronto bedraagt $71.84, op twee na het hoogste in de negen grootste steden van Canada.

De kosten voor levensonderhoud zijn gedurende de laatste 9 jaar in Toronto meer gestegen dan in enige andere Canadese stad.

In 1956 bezat Toronto 429.332 auto's, oftewel 1 vor elke 3 bewoners. Dit bedroeg voor de rest van Canada 1 voor elke 4 personen.

20% van alle post die vorig jaar in het land op de bus gedaan werd, kwam uit Toronto.

Tussen 1946 en 1957 bedroeg de totale immigratie naar Canada 1.669.3340; Toronto kreeg hiervan 400.000 immigranten, 25% — meer dan alle imigranten die zich in Quebec vestigden. Quebec nam een tweede plaats in na Ontario in het aantal gevestigde immigranten.

Zes ethnische groepen hebben hun grootste Canadese nederzetting in Toronto. Dit zijn Italianen (90.000), Duitsers (75.000), Polen (30.000), Nederlanders (20.000), Hongaren 16.000 en Finnen (6000).

In 1956 werden 36.3% van de 131.961 sterfgevallen in Canada veroorzaakt door hartziekten en "hypertension". In Toronto werd 55,6% van de sterfgevallen hierdoor veroorzaakt.

Kanker was de oorzaak van 16% van alle sterfgevallen in Canada in 1956; in Toronto bedroeg het sterftecijfer voor kanker 19%.

Longziekte veroorzaakte 6% van het totale aantal sterfgevallen, 5% in Toronto.

Sterfgevallen door onnatuurlijke oorzaken, waarbij verkeersongevallen zijn inbegrepen, veroorzaakten 8% van de sterfgevallen van het land, voor Toronto bedroeg dit 5,3%.

Zuigelingensterfte bedroeg voor Canada 5,7%, voor Toronto 4,3%.

Het aantal zelfmoorden in het land was 7,6 per 100.000, in Toronto 7,5.

Het aantal moorden bedroeg 1,2 per 100.000, voor Toronto 1,6.

In het land werden gedurende 1956, 17.510 kinderen onwettig geboren, 3,9% van het totaal. In Toronto bedroeg dit 6,3%.

En zo trekt de getallenrij aan ons voorbij, oneindig in haar veelzijdigheid, eindeloos in haar toepassingsmogelijkheden. Sommigen van de minst belangrijke worden nauwkeurig genoteerd; enkele van de meest belangrijke worden genegeerd.

EVANGELICAL TESTIMONY
against Modernistic Trends

FINLAND — Lay Christians and ministers of the Lutheran Church in Finland who met at the annual conference of evangelical Lutherans in Nurmijärvi, Finland, adopted a resolution on modernistic trends, such as the dostrine of evolution and Bible criticism, that are making their way in the Lutheran Church of Finland. In this resolution they stated amongst others:

— "Being concerned about the condition of our Lutheran folk church and certain phenomena in recent times we lay Christians and ministers who are gathered together at the annual conference in Nurmijärvi have decided to set forth the following:

THE ORIGIN OF MAN

We believe and are convinced that God has, as the Bible teaches, separately created man of the dust of the earth into His own image. We reject therefore the view, presented recently in our church, that man is a being who has gradually evolved from the animal stage. Such an evolutionary view of the origin of man does not agree with the Bible to the scientific anthropology of our time, the most ancient men who are known from skeletal discoverries are entirely of the "modern type". The evolutionary view of the origin of man is therefore in conflict both with the Bible and science.

BAPTISM, SALVATION AND THE CHURCH (Congregation)

Although the grace of baptism is precious to us, according to Scripture and the Catechism only those baptized are saved who have a personal faith. Only the believers are members of the body of Christ.

At the same time we express our hope that all the children of God, particularly those who belong to the Lutheran Church — even though they may have different conceptions on certan things that do not pertain to the foundation of salvation — would pray for themselves and others for the grace of loving one another as brothers and sisters in Christ.

THE AUTHORITY OF THE BIBLE

We cannot but express our deep concern because of the fact that a part of the theology of our Church through human assumptions destroys trust in the Bible as God's word both from ministers and people. In this manner it undermines the foundation of our Church. According to our Lutheran Confessions, the prophetic and apostolic books of the Bible are the highest and only rule of our faith and life. We hope that in relation to the Bible its own words would be followed in our Church: "The Scripture cannot be broken".

★

It has been particularly the first part of this "Pronouncement" that has aroused indignation in Finland, and strange enough, largely in the Lutheran Church. However, a sort of Gallup poll has recently shown, the great majority of the Finish people still believes in special creation.

According to it, about 4 people out of five deny all genatic relationship between man and higher animals. Of women about 8% subscribe the evolutionary theory, of men about 24%. Of the farming people about 90% reject it.

Of the younger people about one out of 5 accepts the evolutionary theory, out of the people over 65 only about 2% accept it. (Thus, when man's age increases, his "sense" also increases.) Most of those who reject the evolutionary theory, according to this Gallup, do it on the basis of the Bible or in general for religious reasons.

PIPELINE THROUGH ROCKS AND RIVERS

Across the rugged wilderness of northern Ontario and under its swift rivers, through tourist resorts and built-up areas, even through the site of the plant producing the dynamite used to blast its path, the last section of Trans-Canada pipeline is being laid. It's one of the major construction projects of an era which abounds in big jobs but for the most part the work has gone on without the fanfare usually attending such accomplishments.

On land and under water work goes on. A drag line operates on the bank of the Ground Hog river with the barge in the background drilling six-inch holes at five-foot intervals in the bed of the river, 20 feet deep at mid-stream.

Pipeline construction in Canada actually dates back to the building of the transcontinental railways in the last century—achievements themselves made possible by the development of dynamite, a far-more efficient explosive than the black powder it replaced. But it was not until the discovery, a decade ago, of vast reserves of oil and natural gas in western Canada that it gained major status.

By 1957, a year which saw more than 2,000 gathering and transmission lines laid, a cross-country system of pipelines was well under way.

At the end of the year, the Trans-Canada pipeline was about 60 per cent complete: 1,283 miles from the Alberta border to the Lakehead and the 308 miles from Toronto to Montreal. The northern Ontario gap remained to be closed.

Preparation of the 1,250-mile pathway from the Lakehead to Toronto—clearing of the right-of-way and blasting of an eight-foot deep trench in which the pipe is to be laid—is being done in "spreads" or sections of approximately 100 miles by a dozen different contracting companies. When these spreads are joined up late this fall, the Trans-Canada pipeline will be a reality and western gas will flow to the industrial east.

The total amount of explosives being used is well in excess of the 2,750,000 pounds used to eliminate Ripple Rock as a navigational menace but none of the shots, even the underwater ones, is as awe-inspiring.

Blasting of the trench in the bed of such Ontario rivers as the Kapuskasing, French and Ground Hog rivers 400—600 feet wide and up ton 30 feet deep, is one of the trickiest operations a contractor or explosives engineer can be called upon to carry out. The best evidence of their ability to surmount these problems is the fact that construction is right on schedule.

The Ground Hog river crossing at Fauquier, Ont., near Kapuskasing, is an example. A 400-foot trench, capable of enclosing the pipe, had to be blasted in the river-bed. The drilling subcontractors, Ontario Rock Drillers Limited, and the explosive suppliers, Du Pont of Canada, pooled their experience and resources. Some 14,000 pounds of an explosive with special underwater detonating qualities (Hi-Velocity 60 per cen gelatin) were lowered cartridge by cartridge into six-inch holes drilled into the rocky bottom, 20 feet below at mid-stream. In a matter of seconds the blast provided a trench some 460 feet long, eight feet deep and eight feet wide.

In direct contrast was the crossing of the Don river near Toronto. The problem there was to prevent the slightest damage to buildings in that built-up area, so explosives engineers used the millisecond delay technique to lessen the shock waves firing only two or three small underwater shots at a time.

But if the construction project has its problems, it also has its unusual situations. Near North Bay the contractors, Morrison-Shivers Limited, cleared a right-of-way near the former home of the Dionne quintuplets at Callander and then right through the site of Nipissing Works, a Du Pont of Canada plant which produced the explosives being used to blast the trench. At their jobs, the plant's 190-odd employees could hear the distant boom of the dynamite they had turned out a few days before.

There she goes . . .

This blast at the Ground Hog river used about 14,000 pounds of a type of dynamite (Hi-Velocity 60 per cent gelatin) with special underwater detonating qualities to provide a 460-foot long trench, eight feet deep and eight feet wide, in the bed of the river.

ON YOUR WAY

OUR EYESIGHT

And the Lord opened the eyes of the young man; and he saw.
2 Kings 6 : 17b.

One of the privileges of the Christian is that he receives 20-20 vision from the Lord. He is taught by the Word of God to see everything in perspective, to see with the eyes of faith.

The prophet Elisha had a servant, who experienced what a difference it makes to see with the eyes of faith. The lad was desperate when one morning he discovered that Israel's enemies, the Syrians, had surrounded the city of Dothan, where his master had spent the night. Instinctively he knew that the Syrians were after Elisha, because the prophet was the strength of Israel. Without the leadership of Elisha the war would be lost. Now he expects Israel's defeat. No escape is possible. He runs back to his master and cries: —Alas, my master! Alas: that means acceptance of the inevitable. This is the end. But Elisha smiles and prays. He prays that the Lord may open the eyes of the young man, and the prayer is answered at once. Then the young man sees: between the enemy and the city a great host of heavenly angels; horses and chariots; a fire round about Elisha. He received the eyesight of faith. As long as the servant missed this eyesight he was desperate; he sensed complete defeat. But now, seeing with the eyes of faith, he knows himself and his master to be more than conquerors. He feels strong and secure.

If we are worried and inclined to think that the events and facts in our life and in the life of church and world seem to contradict the promises of God's Word, if we feel insecure amid the many tensions of to-day's life, we give proof that we walk along life's path blindfolded.

There is but one remedy for all the worrymakers and for all trembling souls: Back to the Word of God, Which Christ has fully revealed to us; back to its reassuring promises. Only those who occupy themselves with the Word and search the Scriptures diligently are the optimists of our days, for they are convinced that all things work together for good, that nothing can separate us from God's love in Jesus, and that in Christ we are more than conquerors.

Uuse the binoculars of the Gospel; otherwise you'll get lost!

A. De Jager.

FAREWELL

Meer dan zes jaar geleden werd mij een taak opgedragen — een taak die me veel te moeilijk scheen voor mijn zwakke krachten. Maar de Here verwacht dat Zijn kinderen hun talenten zullen gebruiken in Zijn dienst, ook al zijn die talenten weinige. Zo gebeurde het dan dat ik na gebed en overleg de opdracht aannam — voor een klein tijdje, dacht ik.

Maar de tijd ging zijn gang. De korte tijd is meer dan zes jaar geworden. Dat is een lange tijd om mede-redactrice van Women's Corner in Calvinist-Contact te zijn!

Eerst verscheen het blad ééns in de maand. En het nam mij de hele maand om iets klaar te krijgen, want toen schreef ik bijna alle artikelen die verschenen zelf. Later kwam C.C. eens in de 14 dagen uit en nu iedere week. Er zijn inmiddels verscheidene helpers gevonden die mij geregeld iets toezonden. Deze medewerkers zijn we van harte dankbaar. Ik hoop dat ze gewillig zullen zijn om voort te gaan met hun werk. Ook ben ik dankbaar voor de medewerking van onze redacteur, Mr. Ad. Otten, die ons steeds welwillend was.

Nu is dan de tijd gekomen dat ik mijn taak neer moet leggen. Een predikantsvrouw moet haar man wel volgen als die een beroep aanneemt. We gaan in November naar Michigan terug. Het zal vreemd zijn om niet meer iedere week iets klaar te maken voor Women's Corner. Maar er is een energieke en bekwame opvolgster gevonden, en wel Mrs. A. Wagenaar, R.R. 4, Blenheim, Ontario. Ik hoop dat onder haar leiding en inspiratie ons hoekje meer interessant en veel beter wordt in de toekomst dan ooit in het verleden. Ik zal iedere week uitzien naar Calvinist-Contact en vanzelf eerst kijken wat Women's Corner te vertellen heeft. Misschien horen jullie ook nog wel weer iets van mij! God zegene de nieuwe mede-redactrice, zowel als de medewerksters, en ook de Ladies Societies overal in ons land. Moge er met bezieling en liefde gewerkt worden, voor het grote ideaal dat we hebben, en daarmede ter ere van onze grote Koning, die ons zo duur heeft gekocht.

In het Engels zeggen we, "GoodBye", en dat betekent, "God Be With You". Dat roep ik allen toe. God zij met U en zegene U rijkelijk.

Mrs. C. Witt

Ten Afscheid

We kunnen er eigenlijk maar moeilijk toe komen, een afscheidswoordje te schrijven bij het vertrek van Mrs. Witt uit Canada. Het wordt zo gemakkelijk een zacht praatje, waar niemand wat aan heeft. Laat ik het dan zo mogen zeggen, dat wij Mrs. Witt en haar werk voor de vrouwenrubriek altijd meer hebben gewaardeerd dan we haar ooit hebben laten merken. In de drukte van het werk is er als regel geen tijd voor dankbetuigingen, alleen maar voor op- of aanmerkingen; waartoe echter haar werk nimmer aanleiding gaf. Als er één gewerkt heeft met trouw en met volharding ondanks moeilijkheden, dan is zij het geweest. En daarvoor willen wij haar namens alle lezeressen nu toch wel van harte danken.

Verwijzende naar haar eigen afscheidswoorden mogen wij zeggen, dat het ons goed doet, dat dit toch geen compleet afscheid is. Mrs. Witt blijft met ons meeleven en we raken haar niet geheel kwijt. Toch heeft ze gedacht, dat zij door haar vertrek naar de U.S.A. de redactie van de vrouwenrubriek moest (of mocht) neerleggen. En toen zij zelf reeds naar een opvolgster bleek te hebben uitgezien, konden wij niet anders dan dit afscheid aanvaarden. Onze dank voor de goede samenwerking hebben wij haar persoonlijk reeds mogen zeggen.

Ad. Otten.

1933 - 1958

Een uitzonderlijk feit werd in Hamilton (Ont.) herdacht, toen de vrouwen vereniging "Trifena en Trifosa" met tal van spraakzame, geestige afgevaardigden uit wijde omtrek op Woensdagavond 22 Oct. 1958 haar 25-jarig bestaan vierde.

Het was maar een klein clubje, onder leiding van Ds. Bald, dat in de moeilijke depressie tijd, het belang inzag van vereniging van "vrouwen, die in den Here arbeiden".

Hoe rijk zijn echter, door Gods genade, de vruchten van dit initiatief geweest voor het gehele kerkelijk leven in Hamilton en omgeving. Twee generaties vrouwen zijn elkaar en anderen tot steun geweest bij al de grote en kleine problemen en tegenslagen van het leven en beleven hun troost geput uit Gods Woord, Hem lovende in hun lied voortdurend biddend én werkend.

Een kwart eeuw lang heeft de kerkelijke gemeenschap van de opbrengsten genoten van wat vlijtige handen vervaardigden en op speciale avonden werd verkocht.

Hoe goed was het te horen, dat de behoefte aan lampen in de vroegere Dundurn Street Kerk al evenmin aan de aandacht ontsnapte als die aan podium meubilair in het huidige kerkgebouw.

Mrs. G. Oosthoek zal in haar kostelijk historisch overzicht menig aanwezige verrast hebben met haar mededeling, dat de opbrengst van alle verkopen samen $5000 bedroeg.

En hoé is er feest gevierd. Er wordt wel eens geklaagd dat we de kunst verleerd hebben en dat ons feestvieren, als het geen saaie, droge boel is, zo gauw ontaardt in oppervlakkigheid en lawaai maken. Hier werd getoond dat het ook anders kon. Van begin tot einde een opgewekte, vrolijke stemming en een stijlvol feest.

Het leeuwendeel van de voorbereidingen, (die het geheim zijn van het vlotte verloop) rustte op de schouders van de presidente, die met zorg en deskundigheid haar medewerksters wist te kiezen. De opper-ceremoniemeesteres (Mrs. G. Oosthoek) had er merkwaardig goed slag van leiding te geven, vooral aan de tocht "zingend door Nederland", waarbij juist de jongelui zich niet onbetuigd lieten.

Bijdragen door de dames: Van Beek, Ouwehand, Van Delft, Wouda, Crans en Groen werden al evenzeer gewaardeerd als de koffie en het gebak, geserveerd door vlotte jongedames.

Bijzondere vermelding verdienen de aanwezigheid van Mrs. Reitsma, de eerste presidente en haar warme toespraak en de schrift uitlegging door Ds. T. C. van Kooten. Zoals de boom in Ps. 1 fris en groen blijft door de nabijheid van de rivier, zo zullen onze verenigingen frisse, groene bomen blijven, wanneer zij blijven dicht bij Gods Woord en daaruit hun kracht putten.

Mrs. A. Verdun.

NIEUWS UIT TORONTO

In Toronto is nu wel een District van Ladies Societies gevormd, maar er is nog heel veel te regelen voor alles normaal verlopen zal. Er is een herfstvergadering gehouden in Orillia. De spreker was Rev. Kuntz van Orillia, en hij had het over Geloofsblijdschap. Onder anderen zei hij dat we ons geloof moeten tonen aan de wereld, en onze blijdschap over zoveel dingen die we dagelijks ontvangen en genieten. Ons gaan *mogen* naar de kerk, en in gezondheid ons werk te mogen doen moet ons al tot grote blijdschap stemmen. Die blijdschap krijgen we door een waar geloof. Het is niet gemakkelijk om een ongelovige te vertellen dat we geloven dat er heel in 't begin der geschiedenis twee mensen waren die zo erg gezondigd hebben dat ze alle mensen in de gevolgen daarvan betrokken, en dat hun de Here Jezus al beloofd is; en dat eeuwen later Jezus als een klein kindje in de wereld is gekomen en geleefd heeft en voor ons, zondaren, aan het kruis is gestorven, en ook eenmaal weer zal komen. Dan wordt het moeilijk om waarlijk getuigen voor Hem te zijn. We moeten ook onze kinderen leren om blij te leven en blij naar de kerk te gaan. Boven ons leven moet staan, "Dient den Here met blijdschap". Steeds moeten we onze zegeningen tellen één voor één, en dan zien door dat alles Gods liefde.

Samenspel piano en orgel van een paar dames viel erg in de smaak, ook declamatie van Orillia en van Weston, zowel als solo en samenzang, zie deze allen maakten deze laatste gezamenlijke vergadering tot een onvergetelijke. Na een gezellig uurtje met koffie gingen we erg dankbaar naar ons huis terug. 't Was wel de laatste gezamenlijke League meeting, maar we hopen elkaar op onze a.s. Toogdag, D.V. in gezondheid weer te ontmoeten.

Mrs. A. Van Zuilekom, Sec.

Women's Corner

Editor: Mrs. C. WITT
R.R. 4 — Trenton, Ont.

ZENDINGSTOOGDAG

De Zendings Toogdag ligt weer in het verleden. We hebben een mooie dag met elkaar gehad. Alle 13 verenigingen waren vertegenwoordigd en toen de roll call gehouden werd waren er 199 dames en 's middags 210. We hadden in de ochtend Mrs. Buwalda met een inleiding over de Christen vrouw en haar roeping in Canada.

In de middag spraken Ds. Witt van Trenton en Ds. Hooker van Cornwall over wat de Chr. Ref. Church doet in de verschillende zendingsvelden.

Ds. Witt legde de nadruk op wat we als moeders moeten doen voor de zending. En dat sloeg vooral op de kinderen die zich geroepen voelen om voor de zending te gaan studeren dat we ze vooral niet tegen mogen houden maar hen moeten steunen in dat streven. Daardoor zullen wij het werk in Gods koningkrijk bevorderen.

Ds. Hooker sprak in de Engelse taal over al de terreinen waar de Chr. Ref. Church werkt. Alleen de "Back to God hour" waarvan wij hier in Canada wel meer horen kost de kerk bijna een half millioen. En dan nog al die andere velden, zoals Formosa, Australië, Mexico, Brazilië, en Argentië het is bijna te veel om in dit kleine verslag op te noemen. Het was een leerzame middag en een mooie dag voor allen die aanwezig waren. Er waren twee verenigingen die een gezellige bijdrage gaven. We leerden al onze Presidentes kennen doordat ze op het platform gezamenlijk aan hersengymnastiek deel moesten nemen. En er kwamen 3 dames op het platform die bijna over hun rokken en klompen struikelden. Ze waren in Hollands costuum gekleed en hadden de Hollandse vlag in hun handen. Terwijl ze met de vlaggen wapperden zongen ze een potpourie van Hollandse liederen. We hebben er allen van genoten.

We hebben veel gezongen uit de Psalter Hymnal onder leiding van Ds. Witt en Mrs. Witt begeleide ons met het orgel. Het zingen van onze "theme song" ging ook van harte, het leek wel of we het al jaren gezongen hadden.

Ds. Witt en natuurlijk ook Mrs. Witt gaan ons verlaten en ze werden hartelijk bedankt voor al het werk dat ze voor ons gedaan hebben tot opbouwing van de League.

Mrs. Westerhof is afgetreden als Pres. van de Trenton League en zij werd bedankt door Mrs. Betten voor alles wat ze in de 4 jaar als leidster van de league gedaan heeft.

Mrs Berghout de nieuwe Presidente kwam nog even naar voren om de verenigingen te bedanken voor het vertrouwen in haar gesteld.

Na deze Toogdag is de Trenton League in tweeën gedeeld en is de Bowmanville League naast ons gekomen. We hopen elkaar nog wel eens te ontmoeten, maar dan als District. De Trenton vereniging heeft weer goed voor de vergadering gezorgd, er was koffie en thee genoeg en het ontbrak niet aan sandwiches en koekjes waarvan nog heerlijk gesmuld werd voordat de dames weer in de bussen gingen om 4 uur.

Met dank aan God zien we weer terug op deze welgeslaagde dag.

Mrs. J. van der Vliet.

ZAL DE MAAN OP DE AARDE VALLEN?

ENERGIEWINNING UIT DE OCEANEN KAN GEVAARLIJK WORDEN!

Er spoken in de breinen van sommige geleerden plannen rond, die levensgevaarlijk kunnen zijn voor de bevolking van onze gehele aardbol. Natuurkundigen hebben berekend, dat de uitvoering van zulke plannen ertoe zou kunnen leiden, dat eens de maan op de aarde zal vallen. Dat zou het geval zijn, als men het water van de oceanen der aarde in een al te nauw corset zou wringen ten gerieve van onze energie-winning.

Over 2500 jaar zullen in Amerika's bodem de lagen steenkool zijn uitgeput; Groot-Brittannië wacht een dergelijk lot reeds over enkele eeuwen en wellicht zal ook Nederland reeds over enkele generaties zijn mijnen moeten sluiten. Men moet dan uitzien naar een nieuwe vorm van winning van energie.

Atoomenergie? Misschien. Maar de splitsing van de kern van het uranium-atoom biedt ook al geen oplossing op lange termijn en als er niet een element wordt gevonden, dat hiervoor even bruikbaar is als het uranium dan zal ook deze vorm van energie verdwijnen.

Stuwen in zee.

Daarom heeft men op andere middelen gezonnen en het water schijnt ons de weg te wijzen. In

Er is geen grote fantasie nodig om zich de enorme hoeveelheid energie voor te stellen, die sluimert in het water van zeeën en oceanen; immers meer dan tweederde van het oppervlak van onze aardbol bestaat uit water. Kan men deze immense reservoirs op de een of andere manier onder zijn macht krijgen, dan gloort er een nieuwe dageraad, zo menen de energiezoekers.

Als wij de vloedgolven temmen.

Wat is immers het geval? Het water der oceanen is voortdurend in beweging. Constant rollen om onze aarde twee bergen van water; of juister gezegd: steeds wentelt de aarde bevindt, waar de maan onder twee vloedgolven door, waarvan de ene zich aan die kant van de aarde bevindt, war de maan boven staat en de andere aan de tegenovergelegen zijde.

Wat ligt nu meer voor de hand dan de redenering, dat men van de beweging van deze vloedgolven kan profiteren door ze te gebruiken als krachtbron? Wij Nederlanders weten heel goed, hoe krachtig water is: het zet schepen op het strand en brengt ze weer vlot ook — en het verdrijft hele eilanden: Ameland is een voorbeeld van zo'n wandelend eiland. Aan de ene kant knaagt de zee er voortdurend aan, aan de andere kant slibt er zand aan. En de kracht van de vloedgolf van 1 Februari 1953 zal niemand onzer ooit vergeten.

Maar met één factor houdt deze redenering geen rekening en dat is de reden, waarom de Engelsman prof. Haldane onlangs een waarschuwend woord heeft laten horen: met een al te goed geleide watereconomie roepen wij een groot gevaar op. Het gevaar namelijk dat eens de maan de aarde langzaam zal naderen en tenslotte tegen onze planeet zal botsen (op de aarde zal vallen"), met alle catastrofale gevolgen van zo'n kosmische ontmoeting.

Het evenwicht verstoord!

Gesteld namelijk eens, dat wij in onze oceanen stuwdammen gaan aanleggen met hetzelfde doel als de aanleg van de stuwdam van Tignes. De om onze aarde rollende vloedgolven zouden dan door zo'n dam in hun vaart worden gestuit en er zou inderdaad een formidabele hoeveelheid kracht te winnen zijn. Maar zulke stuwdammen zouden een remmende werking op de getijden der oceanen uitoefenen en die remming zou weer van invloed zijn op de snelheid waarmee onze aarde om haar as wentelt.

De aarde zou langzamer gaan roteren en de duur van een etmaal zouden wij dus op die manier kunstmatig verlengen. De getijdenwerking is in hoofdzaak het gevolg van de aantrekkingskracht van de maan en indien wij het natuurlijke evenwicht dat er thans heerst, zouden gaan verstoren, dan zou het resultaat zijn, dat de maan zich langzaam in de richting van de aarde zou gaan bewegen. Bij het verminderen van de afstand maan—aarde zou de snelheid waarmee de een zich naar de ander toe beweegt steeds toenemen en het zou eindigen met een ramp van enorme omvang: de maan valt op de aarde.

Dr. S. Tella.

College-ervaringen

BESTE KOEN

Vier weken zijn nu al gepasseerd van de vier jaar die ik door hoop te brengen op Calvin College.. Als de tijd zo vlug blijft gaan, dan zal het niet erg zwaar vallen om in de vreemde te vertoeven. Mijn vrouw heeft zo nu en dan nog een zwaarmoedige bui en zou graag tien dollar geven om in Canada te zijn.

Over het geheel genomen hebben we het best naar de zin. We zijn in een ruim apartment terecht gekomen, want woningnood is hier niet, dus apartments te kust en te keur en lage huurprijzen. De prijzen van levensmiddelen zijn minstens even duur als in Canada. Ik hoop dat je zo een indruk krijgt van wat je te wachten staat als je hier komt.

Bijna tien jaar geleden verliet ik de M.U.L.O. en nu zit ik weer in de banken. Ik moet toegeven dat de stoelen met een brede rechterarmleuning, die wij hier gebruiken, toch iets meer zelfrespect geven dan de gewone schoolbanken met een tafelblad waarin de glazen inktpot hing. Nu moet je niet denken dat ik hier opval door mijn leeftijd, hoor! want er zijn veel ouderen die ingezien hebben dat zij meer kunnen bereiken met een college-degree. Er zijn veel studenten uit Canada. Een zuiver getal kan ik nog niet noemen. Alle provincies zijn bijna vertegenwoordigd; Ontario, Alberta en British Columbia het best. De meeste Canadese studenten leren voor dominee of onderwijzer. Dit is dus veelbelovend voor Canada.

Je denkt nu misschien wel dat ik probeer de kern van de zaak te ontwijken, maar dat is heus niet het geval. Het is waar dat ik flink moet studeren, want als je achter raakt kun je het niet gauw inhalen. 's Maandags, 's Woensdags, en 's Vrijdags begin ik om tien voor acht met Biology. Dit vak gaat het eerste semester over het dierenrijk en niet zuinig hoor! Het klinkt misschien raar in je oren dat dit de meeste tijd neemt. Alle woorden die gebruikt worden in connectie met de dieren zijn ellenlange vreemde woorden. Hier is een voorbeeld van een onzichtbaar beestje dat versierd is met de volgende namen: species histolytira, genus Endamoeba, class Sarcodina, phylum Protozoa, kingdom Animalid. Als ik volgens mijn gevoel deze namen verklaar dan lijkt het op een serie verwensingen die deze dysenteryveroorzaker door de jaren heen gekregen heeft.

Om kwart over tien op de drie eerder genoemde dagen ga ik naar Chapel (morgenwijding). Prof. De Bie onderwijst de oude algemene geschiedenis aan een klas van 41 studenten. Van twee tot vier heb ik nog les in Phychology en Engels. De schriftelijke cursus van het Department of Education in Canada helpt mij nu een eind op weg. Elke Dinsdag en Donderdag van tien tot twaalf bezoek ik de Speechklas en de Bijbelklas. De eerste speech was een ware marteling, mijn benen trilden als espebladeren en veroorzaakten daarom nogal wat gelach. De Bijbel professor is één uit de Calvinistische doos die de lijnen strak trekt. Zo werk ik dan nu op volle toeren met de Calvin College zinspreuk voor ogen. "Cor meus tibi offero Domine prompte et sincere". (vrije vertaling: Aan U, Heer, offer ik oprecht en promt mijn hart.)

Hartelijke groeten van je vriend "Freshman".

EVEN OPTELLEN

Nou, zo gemakkelijk is het ook weer niet, en dat maakt het juist zo aantrekkelijk om weer eens even onze hersenschors te laten rimpelen. En als we U even op weg helpen, moet U er kunnen komen.

De bedoeling is, dat U in de optelsom

CROSS
ROADS
———
DANGER

elke letter door een cijfer vervangt. Om te beginnen geven wij U de S, dat wordt een 3. Dan hebt U dus meteen al de R uitgerekend, en daarmee hebt U van elk getal al een of meer cijfers beschikbaar. Volgende week zullen we op deze plaats de oplossing bekend maken.

Leeke-dichten

"ALLES"

Wat of de toekomst brengen zal, geen onzer die het weet,
Maar Paulus schrijft in zijnen brief ,opdat men 't niet vergeet,
Hoe zal Hij die Zijn eigen Zoon voor ons niet heeft gespaard
Met Hem niet alle dingen schenken, als wij zijn op aard?

*****

Wanneer dan vele donk're wolken boven d'aarde staan
En ik benauwd word, en dan vraag, hoe zal het verder gaan?
Dan lees ik: alle dingen werken mij ten goede mee
Want God Almachtig, Hij staat boven d'aard en boven zee.

*****

En als ik dan de wereldgeschiedenis niet begrijp,
Dan lees ik dat door alles heen, straks ééns de tijd wordt rijp
Voor 't laatst gericht, dan lees ik weer, en 't klinkt als een gebod
Zijt niet bezorgd, gij van Christus, en Christus is van God.

*****

En ben ik dan voor t' geen dat komt, beangstigd en bevreesd
En zondenlast en tegenspoed zo vaak benauwd mijn geest
Dan lees ik, in dit alles zal ik overwinnaar wezen
Door Hem, die ons heeft liefgehad, en heb ik niets te vrezen.

*****

En ben ik in mijn binnenste bezorgd en vaak bezwaard
En hoe het alles komen zal, hier op de donk're aard
Dan lees ik, in geen ding bezorgd, maar biddend verder gaan
Gepaard met dank, uw Vader laat geen enk'le bidder staan.

*****

En als ik dan mijn zwakheid in dit leven hier erken
En menigmaal zo half, zo traag, zo vaak gebroken ben
Dan lees ik, 't zij gij eet of drinkt, of wat gij dan ook doet
Alles ter eer van Hem, Hij gaf op Golgotha Zijn bloed

*****

Wanneer mij dan nog tegenstaat de de strijd van vlees en bloed
Dan lees ik ook in dezen, arme zondaar, houd maar moed
En alles wat ik dan bedenk, en wat ik dan ook vroeg
Het antwoord is, Mijne genade die is u genoeg

*****

Wanneer ik twijfelend dan vraag, is Jezus wel in staat
Te overwinnen 't vele dat zo tegen Hem in gaat
Dan kan k' gerust zijn, alles wat zich tegen Hem vergaarde,
Hem is gegeven alle macht, in hemel en op aarde.

*****

En dan tenslotte door de nevelen van deze tijd
Zie k' met verheuging uit naar 't geen, dat God heeft toebereid
Daar waar geen rouw zal zijn, geen tranen zullen vallen
Maar waar 't in eeuwigheid zal zijn, God is alles in allen.

V.

In deze rubriek willen wij af en toe een plaatsje geven aan gedichten van lezers. Hoewel wij de technische eisen niet te hoog willen stellen, zullen de inzendingen toch aan bepaalde standaardvoorwaarden moeten voldoen. Hierover kunnen wij echter geen correspondentie voeren en inzendingen kunnen niet geretourneerd worden.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Het is een hele gebeurtenis in het leven van een dorpsmeisje, als ze, zoals in ons verhaal Anke Van Dalen, verder mag leren dan de lagere school. Anke heeft een moeder, die lang niet gemakkelijk is, maar haar vader is de goedheid zelf. Als ze in moeilijkheden komt omdat ze ruzie gemaakt heeft met de tweeling van de notaris, neemt hij haar in bescherming . . . .

No. 8

Waar Anke alleen in haar stoutste dromen over fantaseert, dat ongelofelijke gebeurt. Ze gaat naar de mulo. Dat heeft mijnheer Kleefstra, de taaie Fries, weten klaar te spelen. Natuurlijk is het niet zomaar vanzelf gegaan.

Hij heeft er veel en lang voor moeten praten. Er is een eeltplek van aan zijn verhemelte gekomen, beweerde hij achteraf tegen zijn vrouw.

Anke's goede aanleg, heeft hij in zijn wil om te slagen, opgevoerd tot iets geniaals. Hij heeft haar moeder voor ogen getoverd, welke wegen er openstaan voor een meisje met enige ontwikkeling.

Zou het niet jammer zijn, dat een kind als Anke, die absoluut geen moeite heeft met 't leren en 't daarbij ook nog graag doet, zou moeten onderdoen voor Meta en Bets, die niet kunnen tippen aan haar vermogens?

't Is vissen in troebel water, wat hij doet, beschuldigt hij in stilte zichzelf, maar 't aas, dat hij gebruikt is zo, dat vrouw van Dalen dadelijk toehapt.

"Nee, de meidjes van de notaris maken er zo maar niet veel van; 't is wel weest, dat je niet opkijke kon, of ze waren er al weer, dan moest Anke ze helpen."

"Nou dan!" spotlacht mijnheer Kleefstra, "en dat span zal nu de H.B.S. gaan opvrolijken."

"Toe maar!" zegt de smid. "Daar hebben ze 't aârs nog zwaarder te verduren, niet?"

"Ja, maar de kinderen van mevrouw haar zuster gaan ook naar 't gym, of de H.B.S., dus . . . ." legt mijnheer Kleefstra droogjes uit.

"Ze hebben nu anders Anke niet achter de hand, om bij te springen", schampert vrouw van Dalen.

"Nee, Anke krijgt op de mulo weer ander werk", zegt slim de meester.

Moeder Van Dalen voelt zich overrompeld en krabbelt weer terug. "Dat is te zeggen, als ze gaat."

"Mij dunkt, moeder, je benne er klaar voor niet!!"

De smid heeft er eerst het stilzwijgen toe gedaan, aangezien dit naar zijn mening een zaak is, die moeder helegaar aangaat. Hij kan 't meidje toch niet in zijn smederij gebruiken.

Meester Kleefstra dringt uit zuivere berekening niet verder aan! Die vrouwen is een wonderlijk goedje, louter uit lust tot tegenspraak, zou ze nog weer in staat zijn "nee" te zeggen.

"Nou maar stil even laten bezinken!" lacht hij, weer naar huis fietsend.

Die laatste zet op het schaakbord was, al zegt hij 't zelf, een prachtmanoeuvre.

O, hij kent die moeders zo! Wedden, dat Anke Maandag met het bericht komt, dat het mag van moeder? Hij blijkt goed gezien te hebben, want 's avonds zegt vrouw van Dalen alsof het niets bijzonders is: "We moete nog es met ons beiden naar de stad, jij en ik. Je kan er op die andere school niet zo bij lope, als je hier doet!" Anke's ogen worden wijd van verbazing. "Wat gaan ik dan?" stamelt ze.

"O, 't is waar ook, je wete het nog geeneens. De meester is hier vanmiddag weest, toen was jij met de zendingsbussies an de loop. Die man heb er zomaar erge zin an, dat jij doorlere, naar de Mulo zal ik maar zegge. Nou wille we'm niet voor het hoofd stote, omreden, dat ie dit hele jaar bar z'n best daan heb, om je zo ver te krijge! En Meikie, och dat wordt al puur zo'n kind, die kan na schooltijd ook wel es een handtast werk doen. Zin, om es wat te helpe, heb jij toch niet!"

Over Anke's gezichtje, dat onder haar moeders betoog van hoopvol, stralend is geworden, trekt een donderwolkje.

Bij moeder kun je nooit helemaal echt blij zijn, denkt ze. Moeder neemt altijd het mooiste er van af. Ze wil toch wel wat voor moeder doen? Boodschappen doet ze altijd en de vaat wassen! Het ligt op haar tong dat aan te voeren tot haar verdediging, maar dan zal moeder boos worden en zeggen, dat ze an een brutale mond geen gebrek heeft, misschien zal ze haar belofte weer intrekken. En dat zou vreselijk zijn. Dan bijt Anke toch maar liever op haar tong en houdt de opstandige woorden binnen.

De eerste morgen fietst ze met een raar gevoel in haar maagstreek naar school. Ze heeft toch wel gegeten! Daar zorgde moeder wel voor: "Asjeblieft, eten en aârs maar weer te bed. Geen kunsten hoor! Je zou flauw vallen. 'k Heb je niet nodig, m'n kind!" Met een lang gezicht en nóg langer tanden heeft Anke de haar toegedachte portie verwerkt. Wat ziet ze er verschrikkelijk tegen op. Al die vreemde jongens en meiden — en allemaal andere meesters. "Mijnheer" moet je in de stad zeggen, heeft Anke gehoord. Ze durfde niet eens iets van haar vrees aan haar moeder laten blijken, die zou vast gezegd hebben: "Je bijte maar van je af, thuis ben je ook zo onnozel niet."

Uit het trammetje, dat voorbij tingelt, hangen Meta en Bets en wuiven haar goedgunstig toe. Anke steekt even haar hand op.

Die twee hebben elkaar en staan niet zo alleen als zij straks, mijmert ze, met een tikje afgunst. Dat ze niet elke dag trammen kan, vindt ze niet erg. Ze zou het niet eens graag willen. Ze is trots op haar karretje, dat vader zo keurig in de lak heeft gezet.

"Je verliest zo meteen je mantel," zegt ineens een stem vlak naast haar. Anke schrikt op uit haar dromerijen en stapt haastig af. Nó, die nieuwe mantel! Moeder vond het al zo'n schande, dat ze hem niet aan wou — 't was te mooi weer — die hangt daar voor oud vuil naast haar fiets. De jongen staat met z'n ene been op de grond toe te zien, hoe Anke met driftige rukjes de riem steviger aansjort.

"Knudde," oordeelt hij met kennersgezicht. "D'r moete meer gaatjes in die riem van je!"

"Wacht!" hij diept uit z'n jaszak een spijker, zoekt een steen langs de kant van de weg en timmert op de bagagedrager in een ommezien de vereiste rondjes. "Asjeblieft", presenteert hij dan Anke haar eigendom, met het air van een vakman, die een stuk werk aflevert. Anke bestudeert onderwijl het gezicht van haar redder in de nood. Hij lijkt wel wat op Sampie Davidson, die naast haar Opie woont, vindt ze. Precies zo'n kromme neus en zulke donkere ogen en haar.

"Wat een bof!" zegt ze dan dankbaar, "dat je 't net nog zag. Stel je voor, dat ik 'm dadelijk de eerste dag al verloren had. 't Is pas een nieuwe," vertelt ze meisjesachtig trots er bij. De jongen lacht toegeeflijk, maar toch ook een beetje kleinerend. "'k Zou voor m'n verdriet geen nieuwe willen," bluft hij dan. "Niks als gejank van je moeder de hele dag. "Doe je er voorzichtig mee, Piet?" " Hij bootst op zo komische wijze de bezorgde stem van een zuinig aangelegde huismoeder na, 't is Anke of ze haar eigen moeder hoort.

Ze schatert. 't Is wel een leuke jongens, vindt ze!

Van uit de stad zingt het carillon en beieren de klokken.

(Wordt vervolgd.)

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

U herinnert zich nog wel van de vorige maal, dat we bezig waren met het bespreken van de brief, die ik van een zieke lezeres ontving en waarvan de beknopte inhoud U reeds bekend is. Het gaat nu dus over het tweede gedeelte van Mrs. B.'s schrijven, waarin zij een probleem aanraakt, dat ongetwijfeld de belangstelling van alle immigrantenouders zal hebben, n.l. onze Christelijke levenswijze en daaruit voortvloeiend: hoe onze jeugd vast te houden in dit land.

Voor we hierop ingaan, lijkt het me goed, dat ik U even iets in het oor fluister, Mrs. B. Nee, ik ben (tot mijn spijt!) niet heel jong meer, maar toch nog jong genoeg om goed aan te voelen wat de moeilijkheden van onze jongelui zijn. Bovendien zat ik een jaar of tien in het Christelijk jeugdwerk in Holland en U begrijpt, dat ik me daarom ook voor onze jeugd in Canada interesseer.

Elke Christenouder heeft m.i. de plicht om zijn kinderen groot te brengen, zoals hij aanneemt, dat God dit van hem verlangt. Wat ik hier ga zeggen, is dus geen veroordeling van andere standpunten, dit wil ik uitdrukkelijk vooropstellen. Ik heb alleen getracht de situatie te bekijken vanuit de hoek der jongeren zelf, waarbij U niet vergeten moet, dat ik ook moeder ben.

★

Wat me vooral trof in Uw brief, was Uw oprechte bezorgdheid over de gevaren, die onze jongelui hier bedreigen en waarover U met een groot gezin, waaronder enkele teen-agers, zeker kunt meepraten. Op één zin heb ik echter enkele minuten verbaasd zitten staren, want die viel volkomen uit de toon bij de rest van Uw betoog. U schreef: "Onze kinderen hebben helaas geen religieuze aanleg." Wat verstaat U onder een religieuze aanleg? Ik ken wel kinderen met een technische of muzikale aanleg, maar religieus? U belijdt toch met mij, dat wij en onze kinderen van nature boos zijn, onbekwaam tot enig goed en geneigd God en onze naaste te haten? Een gesteldheid, die al vroeg tot uiting komt. Zelfs onze kleintjes, hoe lief ze ook zijn, kunnen soms echte dwarskoppen wezen. Over het ontbreken van een religieuze aanleg bij Uw kinderen hoeft U dus niet te tobben, want die kunnen zij niet hebben en de mijne evenmin.

Maar U hebt het misschien anders bedoeld? Ik denk, dat de sleutel tot het probleem ligt in Uw volgende woorden: "Iemand, die alleen verbondskind is, omdat hij is gedoopt, maar persoonlijk nooit zijn hart aan Jezus gegeven heeft, vindt slechts genoegen in alles, waar de godsdienst zoveel mogelijk buiten gehouden wordt." Wel, Mrs. B., hier ligt een verschil van gezichtspunt tussen U en mij, want U gaat blijkbaar van de stelling uit, dat alles, dat valt buiten het kader van de godsdienst in de engere zin van het woord, onder het etiket "werelds" samen te vatten is. Terwijl ik, zoals U vorige maal gelezen hebt, het hele leven met al zijn schoonheid opeis voor degenen, die van Christus zijn. Zeker, hier ligt een grote verantwoordelijkheid voor ons!

★

Daarmee arriveren we onmiddellijk bij de wereldgelijkvormigheid, die — in tegenstelling met wat vele Christenen denken — geen zonde van de buitenkant is maar van het hart. Een zonde, die kan schuil gaan onder een leven, dat voor het oog van de mensen streng godsdienstig is. Dit werd me jaren geleden duidelijk gemaakt door een grijze en wijze Christenen. Misschien mag ik dat even vertellen?

Ik ben opgegroeid midden in de grote stad, waar het leven onveranderd doorraast op werkdagen en zondagen. Als jong meisje logeerde ik eens met een vriendin in een klein dorp en het was een prettige verrassing voor me om te zien hoe daar de Zondagsrust strikt gehandhaafd werd. Het was er zo vredig. Toen we met haar grootvader door de stille dorpsstraat wandelden, maakte ik er een opmerking over, waarop de oude man even zijn hoofd schudde en met een droeve glimlach zei: "Ja, de buitenkant is Christelijk genoeg, maar je moest eens weten wat er achter al die horretjes uitgebroed wordt!"

Wij gaan zo gauw op de buitenkant af. Mensen, die in hun levenswijze wat afwijken van de in onze kringen algemeen gebruikelijke, bestempelen wij spoedig als "wereldgelijkvormig". Daarmee komen we echter op een gebied vol voetangels en klemmen, want wáár houdt het leven naar Gods Woord op en begint de Gereformeerde zede, dus de door mensen ingevoerde traditie, die door de jaren heen gegroeid is? U ziet, Mrs B., dat het allemaal niet zo eenvoudig is.

En weet U, wat nu zo lastig is? Dat het juist altijd de jeugd is, die van verschillende gewoonten, bij onze levenswijze behorende, de veroudering en de halfheid inziet. Dan komen ze met vragen bij ons: waarom mag ik dit niet en waarom kan dat niet, daar staat toch niets over in de Bijbel? En wij, in het nauw gebracht, hebben geen ander antwoord dan: Daar doet een Christen nu eenmaal niet aan mee! De grootste dooddoener van alle tijden, waarmee geen enkel zelfstandig denkend en critisch jong mens tevreden is.

★

Jongeren hebben een grote interesse voor alles, wat nieuw is. Wij zijn daarentegen niet alleen als ouders conservatief maar bovendien als Christenouders uiterst voorzichtig en geneigd huiverig te staan tegenover nieuwe dingen. Hier ligt echter het gevaar, dat wij — omdat deze dingen bij verkeerd gebruik tot zonde kunnen leiden — hen maar helemaal van de hand wijzen, wat niet juist en ook nog onverstandig is.

Enkele voorbeelden: Het korte haar voor vrouwen en meisjes werd in onze kringen jarenlang afgekeurd, nu dragen ze het practisch allemaal. De radio en de automobiel waren eens uit den boze, nu kan men de samenleving daar niet meer zonder denken. Met de T.V. haalt men de duivel in huis, wordt momenteel door sommige Christenen beweerd. Ik voorspel, dat zij binnen enkele jaren van deze uitspraak teruggekomen zullen zijn en de T.V. ook door hen als iets volkomen normaals geaccepteerd wordt. Denk aan de film, t.o. waarvan wij, Calvinisten, onze kansen voorbij hebben laten gaan en die nu in zoveel gezinnen met opgroeiende kinderen een hopeloos struikelblok vormt. Wij gooiden men het badwater het kind weg. Zeer kortzichtig, want de film op zichzelf was een pracht uitvinding, die op 't ogenblik technisch bijna perfect is en zeer zeker ook voor ons goede kanten heeft. Ziet U, daar zit-em nu de kneep, dat onze jongelui dit soms eerder aanvoelen dan wij. Want de zonde zit niet in dode dingen, maar in ons! In het gebruik, dat wij ervan maken.

U zegt vervolgens: "Is dat een motief om onze roeping tegenover de jongeren te herzien, te beschaven en besnoeien tot wij iets hebben, dat hun bevalt?" En dan is mijn antwoord: Nee, *NIET* onze roeping, die blijft alle eeuwen door dezelfde n.l. hen vanuit de doopbelofte op te voeden tot Christenen, hen te brengen tot het persoonlijke geloof in de Here Jezus. Maar . . de manier, waarop dit gebeuren moet, verandert wel met de jaren! Ieder, die maar enigszins op de hoogte is van het jeugdwerk in Holland, weet van de veranderingen, die dit werk vergeleken bij de vooroorlogse tijd heeft ondergaan. Van de verbetering in aanpak en opzet, die erop gericht is de moderne jeugd te grijpen en vast te houden. Daar is dus wel degelijk geschaafd en besnoeid, niet om iets te vinden wat de jongelui bevalt, maar om hen op de voor hen juiste wijze bij de hand te nemen en te leiden tot de Heer, die recht op hun hart heeft.

Als tijden veranderen, komt dit allereerst en het duidelijkst tot uiting in de jeugd. Daarom mag het jeugdwerk niet stilstaan, maar moet voortdurend met de tijd mee, omdat het anders zijn greep op de jongens en meisjes verliest en ze tenslotte achter blijven. Begrijpt U me goed: ik zeg niet, dat het Evangelie zijn greep verliest, het Woord van God is altijd actueel. Maar dat het onze plicht is om het te brengen op een wijze, die spreekt tot de jeugd van nu!

De volgende maal gaan we verder, lezeressen. Hartelijke groeten van

Uw SASKIA

LEZERESSEN:

Mogen wij U herinneren aan het verzoek van Saskia in ons vorige nummer? Zij zal er prijs op stellen, van U opmerkingen of vragen te ontvangen alsmede suggesties voor onderwerpen die in deze "gespreksrubriek" behandeld kunnen worden.

Red. C.C.

YOUNG PEOPLE ACTIVITIES

Why are you here ?

On Monday, October 13, the Eastern Ontario League of Christian Reformed Young People held her Annual Fall Rally in the Christian Ref. Church of Williamsburg, Ont.

The well-attended meeting was opened at 7:30 p.m. with a welcome word by our president Rev. A. De Jager of Brockville. An extra hearty welcome was given to 14 members of the Y.P.S. of the United Presbyterian Church of Lisbon N.Y. A report of the Federation Convention was given by Rev. Dr. P. G. Schrotenboer from Ottawa. The speaker urged us all to attend the next annual convention which will be held in Edmonton, Alberta.

After a well-sung Sing-song, led by Dick de Kleine, Rev. Kranenburg from Athens introduced our guest speaker for the evening, Rev. J. P. Vosteen of the United Presbyterian Church of Lisbon, N.Y. The speech that followed was entirely different from anything we had ever heard before. The speaker, who had as his theme "For Such A Time as This", placed us for the question "Why did you come to Canada?" He showed us, using Esther as an example, that God has reasons for bringing us to Canada. The speaker explained how faith in Canada was decaying and that the Lord had brought us here to present a witness to His Holy Truth. Since we had no language difficulties and few cultural drawbacks, the future of our Church rests upon our shoulders. And to be strong pillars of Truth, the speaker explained, we had to be good and regular members of our Societies, and delve into God's Word.

After a fine musical number sung by some Williamsburg Y.W., Rev. Hooker from Cornwall ended this meeting of true Christian fellowship.

A dainty lunch was served in the basement of the Church, so everyone went home well-satisfied.

Dorothy Veenstra.

Ben Moedt en Janny Haagen werden te Lacombe, Alta, in de Bethel Chr. Ref. Church in het huwelijk bevestigd door Rev. B. Den Herder. De ouders van de bruid zijn Mr. en Mrs. J. Haagen te Lacombe en Ben is een zoon van Mr. en Mrs. H. J. Moedt te Fort Macleod, Alta, Het bruidspaar heeft zich in Edmonton gevestigd.

Charles Devries en Jenny Hamstra trouwden 8 Oct. in de Chr. Ref. Church te Strathroy, Ontario. Rev. H. De Moor verrichtte de trouwplechtigheid.

Charles is de zoon van Mr. en Mrs. Devries van Thamesville en Jenny de dochter van Mr. en Mrs P. Hamstra te Strathroy.

(Foto H. van Viet)

Hollandse zeelieden aan de westkust van Canada

Het is wellicht interessant voor onze lezers in het Oosten om iets te vernemen over de Nederlandse scheepvaart op de havens van het Westen en over het werk dat onder de zeevarenden wordt gedaan. Vaak lopen onze schepen kleine zeer onbeduidende houthavens binnen en dit is één van de redenen waardoor gedurende de eerste tijd van de Hollandse emigratie naar Britisch Columbia aan de meeste new-comers ontging, dat tal van landgenoten regelmatig voet op Canadese bodem zetten, echter zonder de bedoeling zich hier te vestigen.

Het zijn de honderden Nederlandse zeelieden, die de Pacific bevaren. De Holland Amerika Lijn, de Stoomvaart Maatschappij Nederland, de Koninklijke Rotterdamse Lloyd en de z.g. Vrije Vaart, komen hier als vrachtvaarders van de Grote Oceaan en van de zuidelijke Atlantic. De schepen varen vrijwel uitsluitend tussen vreemde havens: Japan, Amerika en Zuid Afrika. Behalve door de H.A.L., wordt een Nederlandse haven zelden aangedaan en "de jongens" zijn dan ook maandenlang van huis. Soms gaat een officier per vliegtuig naar het moederland met verlof, maar doorgaans komt men niet eerder van boord voor verlof, dan in Spanje, één der voornaamste "thuis" havens.

Tot de meest bekende verschijningen behoren: de Tappanzee, de Noordzee, de Zuiderzee, de Lombok, de Samarinda, de Salatiga, de Lawak, de Gaasterland en de Friesland. Verder zijn er een achttal z.g. "Dijk" schepen van de H.A.L., zoals de bekende Duivendijk en het vlaggeschip Lingedijk. Is laatstgenoemd schip in de haven, dan komt er zeker een foto in de krant. Het is modern en met een eerste klas passagiers-accomodatie. Overigens is het hoofdzakelijk hout dat aan boord wordt genomen en zelden zijn het passagiers. Onze dagbladen geven elke dag de scheepsberichten met aankomst en vertrek. De vraag moge rijzen: Wordt er wel iets voor "de jongens" gedaan?

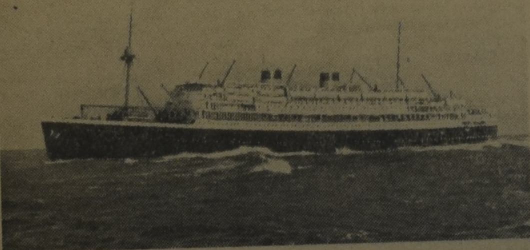
Nu op dit punt kunnen wij U geruststellen.

In Vancouver, New Westminster, Victoria, Duncan en Port Alberni hebben zich comitees gevormd van Christian-Reformed-mensen, die werkzaam zijn om de zeelieden op te vangen.

Op de mededelingenborden van de schepen worden, met goedkeuring van de hofmeester, gestencilde bulletins aangebracht met de Hollandse kerkdiensten en de contactadressen. Ook hoe deze telefonisch te bereiken zijn. Comitéleden brengen Spiegels en Elizabethbodes aan boord en vragen de jongens mee naar huis voor een kop koffie, een spelletje of een rondritje. Niet zelden komen er knapen in de kerk of op de vergaderingen van de Young People Societies.

Vooral de jeugd wordt hierbij ingeschakeld. Een en ander wordt beslist zeer op prijs gesteld. "Jullie houden ons vanavond tenminste uit de bioscoop", zei laatst een jong ventje met een gereformeerd gezicht. Een ander bewijs van waardering ligt in het feit, dat men zich zelf telefonisch met een comité in verbinding stelt, zodra een schip weer terug is van een rondreis. Eigenlijk hebben de jongens alles aan boord wat hun hart begeert, maar als men maandenlang een gevangene van de zee en het schip is geweest, ervaart men het verblijf in een normaal gezin als een verademing. Men is dan weer even "thuis". Als er door een moeder in Holland wordt gebeden voor het behoud van haar jongen, dan is het mogelijk, dat God *ons* wil gebruiken hem te weerhouden van paden welke naar de ondergang van lichaam en geest voeren. Wij weten niet of er ook wordt gezorgd voor onze zeelieden in het Oosten, maar mocht dit niet het geval zijn, begint er dan zo spoedig mogelijk mee en laat er geen gras over groeien. Immers: we leven mee met de jongens op de zee!

W. C. H.

Three newcomers from Holland get their first look at Canada on their arrival in Montreal last week aboard the Europe-Canada liner Seven Seas. From left to right are Wilma, five, Marian, eight, and Nicky, one, who come from Wateringen, Holland, and with their parents, Mr. and Mrs. Nicholas Van Alphen, will travel to Peace River, Alberta.
(Europe-Canada Line photo)

NORTHERN PROGRESS EVIDENT ON ANNUAL PATROL

Spokesmen for the Department of Northern Affairs returning from the 37th annual Eastern Arctic Patrol said progress in the development of Canada's northland was evident all along the 10,000-mile voyage.

The Patrol ended when the Department of Transport ship "C. D. Howe" moored in Quebec City recently.

The spokesmen said prefabricated Eskimo housing using styrofoam for insulation was delivered by the "Howe" to a large number of the 30-odd settlements visited.

A greater awareness among Eskimos of the world around them was apparent from the fact that more residents of depressed areas asked to be moved to better hunting grounds than in former years. Some 40 Eskimos were moved, including handicapped persons bound for the Eskimo Rehabilitation Centre at Frobisher Bay, Baffin Island. The ship's facilities were strained when at one point the Eskimos' belongings included no less than 45 sled dogs.

Officials of the Department of National Health and Welfare provided some 2,500 Eskimos with complete medical and dental examinations. Some 80 ex-patients from sanatoria and hospitals in southern Canada were repatriated on the "Howe" but repatriations by plane are taking place all through the year. The number of Eskimo patients at the Hamilton, Ont. sanitorium is now down to about 100, compared to some 300 durings the past few years. Approximately 100 Eskimos with tuberculosis or other diseases were taken aboard for treatment in southern Canada.

The "C. D. Howe" left Montreal on June 28 with administrators, doctors, nurses, scientists, welfare workers, police, a post master, a school inspector, and the returning Eskimos on board.

Like last year, a handicrafts project was conducted among the Eskimos aboard ship. The demand for their products among the "Howe's" passengers and crew was so great that lots had to be drawn to ensure a fair distribution.

The Howe's non-Eskimo passengers received nightly lessons in the Eskimo language.

(Dept. of Northern Affairs.)

ALBERTA AAN DE LIJN

door Tini Van Ameyde

We zullen even aanknopen bij onze vorige brief, waarin ik U vertelde over onze graanopslagplaatsen, die vanwege de havenwerkersstaking aan de Westkust barstensvol zaten. U hebt misschien gehoord, dat de staking intussen is beëindigd. Het graan verdwijnt nu met een snelheid van 100 wagons per dag naar de kust. Zeer tot tevredenheid van de Albertanen.

Na een wekenlange speurtocht werd het zoeken naar de jonge vlieger en zijn passagier, die spoorloos verdwenen in het Peace River district, opgegeven. De enige mogelijkheid is, dat het vliegtuig in een bosbrand terechtgekomen is of bij een noodlanding op het water is gezonken.

☆

Nu de nieuwe berichten en ik verwacht, dat vele lezers in andere delen van Canada verbaasd hun ogen uitwrijven, wanneer ze dit lezen. Alberta's regering heeft plannen aangekondigd om de Ukrainische taal in de Highschools te laten onderwijzen met ingang van September 1959. Deze taal kan dan door de leerlingen gekozen worden naast het Engels in plaats van b.v. Frans. Aan alle school-superintendents in de provincie zijn vragenlijsten toegezonden om te bepalen hoeveel leerlingen hierbij geïnteresseerd zullen zijn. Men wil zelfs de University van Alberta overhalen om het Ukrainisch te erkennen voor toelatings-examens.

Om een zuiver beeld van de situatie te krijgen, moet U weten, dat de Ukrainians de derde groep (in grootte) van Alberta's bevolking vormen en dus heel wat in de melk te brokkelen hebben. Velen van hen bekleden voorname functies in regering van provincie en gemeenten of zijn vooraanstaande geleerden en zakenlieden. Deze men-

VAN HIGHSCHOOLS, HULA HOOPS, EEN SYNAGOGE EN EEN WARME ONTVANGST

sen, die hun vaderland sinds jaren onder de knoet van de Sovjet Unie weten, houden hartstochtelijk vast aan hun taal en cultuur. De Ukraine is hun heilig en het schijnt wel, of dat van geslacht op geslacht overgaat. Wat dat betreft, zijn ze heel wat toegewijder en vasthoudender dan Hollanders.

Wie dit onderwijs-idée nu in de wereld gebracht heeft, vermeldt de historie niet, maar hij heeft heel wat stof doen opwaaien. Zeer terecht werd erop gewezen, dat buiten de immigranten hier, de Ukraine de enige plek ter wereld is, waar deze taal gesproken wordt. Met hetzelfde recht zouden wij wel kunnen vragen om Nederlands in de Highschools. Zou misschien nog niet eens zo gek zijn!

Laat ieder kind de taal van zijn voorvaderen leren naast het Engels en tussen Canada en alle landen, die aan emigratie doen, zullen de handels- en andere betrekkingen bloeien! Maar alle gekheid op een stokje, hoe men het ook wendt of keert: de Ukrainische taal is tenslotte slechts van locaal belang. En een leerling, die dit als tweede taal op de Highschool kiest, zal er buiten Alberta niet ver mee komen.

De uitslag van het onderzoek naar de belangstelling op de scholen is nog niet bekend. Maar ik hoop U binnenkort te kunnen meedelen, dat het plan niet doorgaat. Soms kan de liefde voor het oude vaderland mensen te ver voeren en ik geloof, dat dit hier inderdaad gebeurt. Zolang men van diverse universiteiten klachten ontvangt over het lage peil van Alberta's studenten, moet er zeker niet met zoiets buitenissigs begonnen worden.

Nu we het toch over buitenissigheden in Highschools hebben: wat denkt U hier dan van? Toen de World Series baseball gespeeld werden, waren sommige leraren zo enthousiast, dat zij tijdens de lesuren het "public address system" aan hadden om de wedstrijden te kunnen volgen en op de hoogte te blijven van de score. Wat zullen die jongelui goed hun aandacht bij de les gehad hebben! Om van de leraar maar niet te spreken....

Door de School Board en in de pers werden deze lieden (dit zijn geen leraren meer) streng berispt. Maar bij het horen van dergelijke dingen kun je alleen hopeloos je schouders ophalen, want zoiets gaat toch alle grenzen te buiten en geeft wel een indruk van de ernst, waarmee sommigen hier het onderwijs beschouwen. Arme kinderen!

Op de speelplaatsen van de lagere scholen kun je de hula hoops bewonderen in alle mogelijke kleuren. Het is werkelijk fantastisch, wat kleine jongens en meisjes met die apparaten kunnen uitvoeren. Ik zag één zo'n watervlug wezentje drie hoepels tegelijk hanteren om haar armen en middel. Het lijkt een prima methode om een slankere taille te verkrijgen. Zo dacht tenminste een buurvrouw van me erover, die ik op een morgen moeizaam, met twee handen tegen de heupen gedrukt, naar een wasmand zag bukken. Op de bezorgde vraag naar mogelijke ongevallen, zei ze lachend: "O nee, mijn dochtertje heeft me gisteravond geleerd hoe je hula hoop moet draaien en ik ben zeker vijf pond afgevallen en heb een vreselijke spierpijn!" Ik heb maar verzwegen, dat mijn zoon ook al een demonstratie gegeven had....

In Calgary worden de brandweerlieden binnenkort tewater gelaten, want hun chef heeft meegedeeld, dat zij de eersten in West-Canada zullen zijn, die getraind worden in onderwater reddingswerk en skindiving. De enige andere stad, die dit heeft, is Cornwall, Ont. Dus, lezers in die buurt, wees maar niet zo trots meer op Uw zwemmende vuurbestrijders, want de Calgarians duiken hen over een poosje finaal van de sokken!

Eveneens in Calgary zong de president van de Canadian Gas Association een klaaglied. Hij zei, dat Canada een overvloed van gas en pijplijnen heeft, maar een tekort aan mensen, die de boel repareren kunnen. Als U dus nog geen vak heeft, ligt hier een goede kans op ruime werkgelegenheid! De Association heeft al werkplaatsen opgezet voor ouder personeel in een poging om het tekort te verminderen. En enkele companies geven een cursus voor personen, die geïnteresseerd zijn in reparatiewerk.

Als je zo de berichten uit onze provincie hoort, behoeft zo'n tekort aan geschoolde vaklui niemand te verwonderen. In Drayton Valley werd pas een vijf miljoen dollar gas-raffinaderij geopend. Dan in Pincher Creek, Z.W. Alberta, werd door de premier een 35 miljoen dollar gas-plant in werking gesteld, die propane, butane en zwavel gaat produceren en de grootste leverancier van gas aan de Trans-Canada Pipe Line zal wezen. Eén van de belangrijkste nieuwe industrieën in het Westen van het land.

Weer een stap voorwaarts in de ontwikkeling van ons Noorden werd feestelijk gevierd in Peace River, toen daar op dezelfde dag een nieuwe highway (Donnelly-Valleyview) werd geopend en in Peace River-town de gaskraan opengezet werd. Dit laatste niet voor boze doeleinden, maar voor de eerste maal, tot vreugde van de burgers.

☆

De synagoge Beth Shalom te Edmonton vierde haar 25-jarig bestaan en bekroonde dit feest met het symbolisch verbranden van de hypotheek, die op het gebouw gerust had. Bij de viering waren aanwezig de premier en vele andere autoriteiten, benevens R.K. en Protestantse geestelijken. Dit feit op zichzelf zegt ons misschien weinig, maar anders wordt het, wanneer we luisteren naar de woorden van de voornaamste spreker op die avond, Dr. Simon Greenberg van het Jewish Theological Seminary. Hij zei: "In deze tijden en in dit land overdenken de Joden niet meer de zegen van de ongedwongenheid en vrijheid, die ze genieten. De ellende en vervolging, in de laatste tientallen jaren door hen geleden, werden gedeeltelijk veroorzaakt juist door dit vanzelfsprekend accepteren van belangrijke waarden. Wij moeten de volle betekenis van onze vrijheid verstaan en ons deze waardig maken." Dit woord uit een Joodse mond mogen ook wij, Christenen, ons goed in het oor knopen.

Nu nog wat kort nieuws: Gasten in Alberta waren de wereldberoemde Don Kozakken en de Chief Scout, Lord Rowallan. Verder sprak hier de in onze kringen bijna even beroemde Mr. William J. Schnell, schrijver van het veelgelezen boek "Dertig jaar in de greep der Jehova's Getuigen".

Tot slot het verhaal van die Anglicaanse predikant uit Fairview, die met vrouw en kinderen een weekend had doorgebracht op een conferentie. Toen zij bij hun thuiskomst de deur ontsloten, leek het wel of ze hun hoofd in een brandende oven staken. De temperatuur in huis was 120 graden. Alle kaarsen waren aaneen gesmolten, de gramofoonplaten krom getrokken, het spek gebakken, het zilver zwart en de kamerplanten dood. Het bleek, dat de thermostaat van de verwarming de dienst geweigerd had. Dat is nu, wat je noemt een "warm welkom thuis" voor de dominee!

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Williamsburg, Ont. Accl. Rev. G. J. Hoytema te Clinton. Ont.

Beroepen te Taber-Vauxhall, Alta, Rev. W. Feenstra te Haney, B.C.

BRITISH COLUMBIA

De oude classis Pacific heeft vorige week voor het laatst vergaderd met de kerken van B.C. Deze bijeenkomst werd gehouden in Lynden en stond onder leiding van Rev. H. Moes van Vernon. Het colloquium van Rev. L. Th. Schalkwijk had een alleszins bevredigend verloop. Rev. Schalkwijk kwam van Nederland naar Duncan en is Donderdag 16 October bevestigd als predikant van de Chr. Ref. Church. Hij is de derde eigen predikant op Vancouver Island. Aan de bevestiging hebben deelgenomen Rev. Paul De Koekkoek, Rev. H. Van Andel, Rev. Holwerda en Rev. R. W. Popma. Rev. Schalkwijk, die door studie in de States zich zeer goed weet te bedienen van de Engelse taal, heeft reeds prettige contacten met de League of Young People Societies.

Verschillende regelingen werden getroffen in verband met het splitsen van de Classis Pacific. Aan een fellowship dinner werden wederzijds goede woorden gesproken en uitdrukking gegeven aan dank en waardering en aan de wil tot blijvende samenwerking. In afzonderlijke zitting kwamen de kerken van British Columbia een ogenblik bijeen om de eerst nodige zaken te regelen in verband met de opzet van een nieuwe classis. De kerken van Noord B.C. zullen worden uitgenodigd zich bij de Classis B.C. te voegen. Zij spraken uit daartoe genegen te zijn. Half November zal de eerste officiële zitting van Classis B.C. worden gehouden in Vancouver. Een commissie werd benoemd om deze vergadering voor te bereiden. Een twintig kerken worden hier verwacht.

VANCOUVER NIEUWS

The ladies of the 2 Vancouver, Richmond and Burnaby Christian Reformed Churches organized a "Women's Circle Group", meeting every month. Their monthly teaparty and sale of several homemade articles, all for the sole benefit of the Vancouver Calvin Christian School already provided a new warmwatertank. Furthermore the ladies organized a *filmevening* on October the 17th, in the Auditorium of the First Vancouver Christian Reformed Church.

With thanks to those who attented this fine evening it still is surprising to hear afterwards, how much (2 weeks) postponed kitchenwork, friends and family visiting is done on such an evening.

Approximately half of these all at once busy and visiting people could have filled the other half of the auditorium. The warmly smiling hardworking mothers who made this wonderfull evening possible, certainly did not show any shock about the attendance, which should have been double in number at the least. I guess mothers understand . . . , and are likely more happy with a thankful look from large innocent children's eyes.

The Young People's Societies like all other church societies have resumed their weekly activities and on November the eleventh, the Southwest B.C. League hopes to have a successful Annual Fall rally in Abbotsford.

The Study and Friendshipclub of the first Christian Reformed Church appeares to have changed their summeroutings and picnic parties to a more winterized program. A visit to this group proved to be very interesting. Where as most Ladies and Men societies are a continuation of Y.P.S. and Catechism classes, with merely bible study, and very formal procedures with duly elected office bearers; and appointed committees for every forwarded idea; this newly organized club has done away with all "boring" formalities. The only elected officer is the treasurer. All male members take their 2 months term of chairman on voluntarily basis just as with all essays and speeches, which sofar mostly concern Social and State affairs, and special religious sects.

The friendly and openminded atmosphere makes everyone take part in the discussions.

The members seem to use their former catechism and Y.P.S. studies, as the basis on their present discussions and study, without the direct use of the bible. The Christian mood of this well advanced group, has set an example to be followed, and it surely carries its name Friendship and study with all honours.

The Vancouver local of the C.L.A.C. held a general meeting on September the 9th. The vote on the proposed constitution changes resulted in 22 against and 20 in favor of the changes.

Re the recently developed difficulties around the Headquarters, the Vancouver local board reports to have voted unanimous to support the only former duly elected N.E.C.

B. W.

De 18de Oct. 1958 overleed te Andijk, Holland, onze geliefde Man, Vader, Behuwd, Grootvader en Overgrootvader

WILLEM VRIEND Nz.,

in de leeftijd van 80 jaar.

Zijn leven was Christus, het sterven gewin, dat troost ons.

Andijk, Nederland.
N. Vriend—Timmerman.
Lindsay, Canada.
G. Wilms—Vriend.
J. Wilms.
Amsterdam, Nederland.
J. Kok—Vriend.
P. Kok.
Wilcox Lake, Canada.
N. J. Vriend.
J. Vriend—Rolfing.
Andijk, Nederland.
J. Vriend.
T. Vriend—Vriend.
A. Vriend.
A. Vriend—Gutter.
W. Gutter.
Klein- en achterkleinkinderen.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een zoon

PAUL HENRY

Mr. & Mrs. H. Kloosterman en kinderen.

October 9, 1958.
Jelleby, Ont.

Zo de Here wil en zij leven hopen wij met onze geliefde ouders

L. YPMA
G. YPMA—ALKEMA

op 8 Nov. a.s. de dag te herdenken dat zij voor 30 jaar in het huwelijk werden verbonden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor ons mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Ann en Harold.
Ella en Don.
Betty en George.
John.
Simen.

Port Arthur, Ont., R.R. 2
Nov. 8, 1958.

Ned. Handelsh. in Canada vraagt VERTEGENWOORDIGERS voor verkoop van: schoenen, emaille, textiel, en levensmiddelen. Hoge prov. Brieven Nr. 1154, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:
ORGAN
Please write to Mr. A. Bevaart, 34 Mountain Ave. S., Stoney Creek, Ont. Phone NO 2-4244.

FARMS TE KOOP

136 acres black loam, gebouwen in goede staat, open melk contract, goede serie machinerie. Geregistreerde en erkende Holstein veestapel, gelegen aan highway. Een goede koop voor $ 34,000.00. Afbetaling geregeld.

75 acres, farm uitstekend gelegen, compleet modern huis met 5 slaapkamers, barn in goede staat, goed melkcontract, complete machinerie. Vraagprijs $ 30,000.00. Geschikte afbetalingsregeling.

CHARLES FREURE
WELLANDPORT TEL. 26 R 3
Vertegenwoordiger van Donald Alsop Agencies Ltd.

---

130 Acre Dairy Farm te koop

De farm is ongeveer 10 mijl van Waterford, Ont. Nieuw huis, 6 kamers, goede barns. Vee en machinerieën zijn best. De melk gaat naar Toronto. Bulkcooler. 4 bus melkcontract. De grond is geschikt voor alle gewassen. Vraagprijs $ 39,000.00, met $ 14,000.00 down. De farmer is handelbaar.

BEST HUIS IN WINONA, geschikt om boven te verhuren. Mooie stand aan Highway 8. Moet verkocht worden.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI. 9-3394
We hebben meer farms te koop.

KENNISMAKING GEZOCHT

door jonge man (26 jaar), Geref. grondslag, met meisje, dito leeftijd of jonger. Geheimhouding verzekerd. Brieven onder no. 1155, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For Sale:
DUTCH STUDY BOOKS
for Y.P.S. For information write to Taber Y.P.S., % Pearl Oudman, Box 550, Taber, Alta., Canada.

Te huur:
NIEUW 3 SLAAPKAMER HUIS
Zuid van Hamilton. $ 80.00 per maand. Kan ook gekocht worden met laag downpayment. G. De Roo, R.R. 4, Glanford Station. Phone Mount Hope, Osborn 9-4509.

Wanted immediately:
ACTIVE AGENTS:
for selling of Baby chick - started pullets and Broilers throughout Ontario. Knowledge of English desired. Write or phone W. De Haan, Phone 260 J, New Hamburg, Ont.

A CAPABLE GIRL OR WOMAN

for Doctor's Home. General housework, no cooking, all modern convenience, private room and bath. Must be fond of children. Live in, references. 559 Brian Hill Ave., Toronto, Ont. HU. 9-3994.

FURNITURE FACTORY FOR SALE

fully equipped, well stocked. Easy terms. Apply S. Wald, Box 85, Palmerston, Ont.

Schriftelijke Lessen ENGELS

1. Voor Beginners. 2. Kerktaal. 3. Voor Gevorderden. 4. Voorbereiding Highschool. Ook cursus Nederlands voor kinderen. U krijgt les per brief. Vraagt vrijbl. inl.: Dutch Institute, 604 East Third, Pella, Iowa, U.S.A.

Gaat U naar Holland?

Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service

J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

FOR SALE

DAIRY AND CHICKEN FARM, 155 acres good rolling land, close to Wellandport, in good heart, big cement block dairy barns for over 50 head of cattle; bulk cooler for 38 cans; 3 unit Surge milking machines; 2 big cement silos; open milk contract. 2 chicken barns, fully equipped, almost new equipment for 20,000 broilers; guaranteed chicken contract; complete line of heavy farm machinery, including combine, baler, forage harvester, 3 tractors, and all other machinery also in excellent condition. 4,000 bales hay, 2000 bushel grain in new aluminum granery. 40 head of cattle, mostly purebred Holstein.

No existing mortgage, purchaser has only one payment at 5½ % interest, and this will amount to less than half of the monthly milk contract cheque.

Low down payment only required — present yearly income approximately $ 25,000.00. If you are buying a farm, don't miss seeing this property; if necessary, we will arrange financing.

110 ACRE DAIRY FARM with 7 can milk contract, excellent 8 room brick house with all conveniences, 20 head of cattle, 4 heifers, new milk house, 2 unit Surge milking machine, and all necessary equipment.

Only $ 5,000.00 down payment required, balance on one mortgage with low monthly repayment. Situated 3 miles from Wellandport Reformed Church on paved road.

We have several excellent farms from 50—150 acres, with or without milk contract, down payments as low as $ 1,000.00, with easy monthly repayments. Also **building lots,** with small acreages, and **several houses** in the vicinity of Wellandport and Smithville. BEFORE YOU BUY SEE OR CALL

JOSEF RETHAZY
SMITHVILLE, ONT. PHONE 220 or 19 r 22

INWONERS VAN

Etobicoke - Weston - Woodbridge

KOM EN ZIE DE GEHEEL

NIEUWE DODGE 1959

BIJ

LIPPAY MOTORS LTD.

9 Lawrence Avenue West Weston

"HET NIEUWSTE VAN ALLES DAT GROOT IS, HET GROOTSTE VAN ALLES DAT NIEUW IS"

Lippay Motors heeft ruime parkeergelegenheid achter hun gebouw

---

HEBT U EEN BAAN NODIG?
WIJ HEBBEN ER EEN
VOOR U ZONDER KOSTEN
Voor halve dagen of voor vast.

Dienstboden (intern), Keukenmeiden, Kelnerinnen, Schoonmaaksters, Hulp voor Moeders, Hulp voor Onderhoud, Echtparen voor de huishouding enz.

Enige kennis der Engelse taal verlangd.

Tevens:
Secretaressen, steno-typisten, IBM-bedieners, boekhouders en alle andere soorten ervaren kantoorbedienden.

Tevens:
Ervaren verkopers, verkoopsters, Agenten voor fabrikanten, tekenaars en technici, enz.

Practische kennis der Engelse taal vereist.

EMPLOYEES UNLIMITED
76 Church Street, Toronto 1
Empire 6-3571

GEVRAAGD:

Flink meisje

ALS HULP IN DE HUISHOUDING IN NEDERLANDS GEZIN IN TORONTO.

Br. No. 1153, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For Sale:

200 ACRE FARM

in Prince Edward County,

7 miles from Picton, 160 under cultivation, balance wood and pasture, loam en clay loam soil. Basement barn, steel stanchions for 20 head, 4 box stalls, water bowls, milking machine, electric grinder, silo.

Hen house, machine shed, workshop, drive house.

8 room main house, modern kitchen, hot and cold water, heavy wiring. 6 room tenant house. Good dairy and canning factory farm. Price $ 20,000.—. Terms arranged.

GERALD VINCENT
PICTON, R. 8, ONT.

Tuinders gevraagd

Eens te meer hebben wij een eigendom te koop met een ongeevenaarde rijke levenskans voor een vooruitstrevende familie, hetzij in voortzetten van dit grootse Florist-bedrijf, of als Tomaten(groenten)bedrijf, of ook als gemengd bedrijf met boomkwekerij inbegrepen.

Dit is een 30-jaar bestaand bedrijf, door de enige eigenaar bijzonder aangericht op een der grootste bloemenkwekerijen in het hart van Ontario, met een jaarlijkse omzet van ongeveer 100,000 dollars, waarvan de helft in kleinhandel.

De oppervlakte, met buildings, is 2 acres. Greenhouses beslaan ongeveer 30,000 vierkante voet, volledig beplant met allerlei snijbloemen, geïmporteerde potplanten en bollen in voorraad voor het volgend Paas-seizoen.

Er is een werkhuis, tentoonstellingsroom met refrigerator, alle benodigde materialen, met tractor en delivery truck inbegrepen.

Er is ook een 8 kamer huis met centrale verwarming en badkamer en het geheel is gelegen in het hart van Ontario, met Industriële en bewoonde wijken steeds dichterbij komende.

De eigenaar is nu rijk geworden en niet zo erg geïnteresseerd in geld en wil daarom verkopen voor elk aangeboden matig down payment, dit zal echter veel afhangen van de reputatie van de belangstellende familie en ook de tijd van overname.

Een huis of ander verhuurbaar eigendom zal graag in overweging genomen worden als deel van de betaling.

Belangstellenden kunnen schrijven met opgave van beschikbaar downpayment en/of beschrijving van beschikbare eigendom in ruil.

COSTEN & FOWLER LTD.
197 King Street St. Catharines, Ont.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....

Aangebracht door: ....

Naam ....
P '-adres ....
....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

A·n:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
I t-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....
....